

SỰ ẨM HƯƠNG CỦA NHAU

Cảm ơn anh, Anh Neville. Xin Chúa ban phước cho anh.

Chào buổi tối, các bạn. Rất hân hạnh được ở đây lần nữa tối nay, tại đền tạm, để lại nói về Chúa của chúng ta và Đấng Cứu Rỗi, Đấng mà tất cả chúng ta đều yêu mến, tôi chắc vậy. Nếu không, chúng ta hẳn không đang ngồi ở đây trong tòa nhà nóng nực này, chật kín trong cách chúng ta hiện có tối nay, nếu chúng ta không yêu mến Ngài. Bởi vì, đó là mục đích của chúng ta về sự có mặt ở đây, là để bày tỏ với Ngài rằng chúng ta yêu Ngài. Và sự mong đợi của chúng ta được—được kích động đáng kể khi chúng ta suy nghĩ về thì giờ đang đến gần của Ngài, khi chúng ta thấy những dấu hiệu xuất hiện, về sự Đến của Ngài, chúng ta đang trông đợi thì giờ vĩ đại ấy, và khi đó chúng ta sẽ thấy Ngài.

² Từ khi tôi ở đây Chúa nhật nọ, một tuần trước, đã có thêm một người nữa đi gặp Ngài. Người đó là Bà Ford, Bà Levi Ford. Bà đã tám mươi tuổi, một bà cụ quý báu. Chồng bà đã qua đời, cách đây đã lâu. Ông là một cựu chiến binh trong Chiến tranh Tây Ban Nha-Mỹ. Và trong chuyện đời tôi tên con của bà tôi đã nhắc đến. Anh ấy là người mà đã định để dành bộ đồ đó cho tôi, anh em biết đấy, sau khi anh đã mặc cũ mòn. Mà, bộ—bộ đồ của một...Tôi tin nó là một bộ đồ hương đạo sinh. Và anh ấy...Khi tôi đi đến lấy phần của nó, chỉ còn lại có một ống chân trái.

³ Và Lloyd có lẽ cũng ở đây, tối nay, cũng chàng trai ấy. Và tôi đã làm tang lễ cho mẹ anh, ngày nọ. Và anh đã hỏi tôi, nói, “Billy à, tôi muốn cậu sẽ nói về điều gì đó mà chứng minh rằng mẹ tôi sống lại.” Và Chúa đã ban cho tôi một sứ điệp về điều đó, xác thực, rõ ràng. Khi mà, Kinh Thánh, tất cả thiên nhiên, mọi vật mà Đức Chúa Trời đã tạo nên, nói rằng bà sẽ sống lại. Thế thì ai—ai sẽ nói chống lại Nó? Hiểu không? Đức Chúa Trời phán vậy, chứng minh nó bằng thiên nhiên của Ngài!...?...Xác chứng nó bằng Lời Ngài, chứng minh nó bằng đời sống của bà, mọi sự khác, bà phải sống lại. Không có—không có cách nào khác, không có gì...Trời và đất có thể sai, song điều đó sẽ không sai đâu. Bà phải sống lại.

⁴ Thế rồi, ngày hôm kia, một người quản lý trước đây đã ở với tôi, Ông Baxter, nhiều người trong anh em còn nhớ anh ấy. Anh ấy đã nói ngay từ bực này. Vợ anh đã chết, thành linh, vì một cơn đau tim. Và anh rất đau đớn và rất buồn. Tôi tin rằng anh em sẽ nhớ Anh Baxter trong lời cầu nguyện của mình, khi anh em cầu nguyện, bởi vì anh ấy là một trong những anh em của chúng ta. Và anh ấy sống ở Vancouver, British Columbia. Và anh ấy không còn ở với tôi, bây giờ, trong một vài năm. Và tôi đã nghe rằng vợ anh ấy đã bị hầu như suy nhược thần kinh, hay là điều gì đó, và rồi, đột nhiên, chị ấy bị cơn đau tim, và đã qua đời. Chúng ta thật sự không thể nói giờ nào nó sẽ gọi. Và thế thì khi Ngài—Ngài gọi, chúng ta phải sẵn sàng. Đó là lý do mà chúng ta ở đây, tối nay.

⁵ Tôi đã ở trong phòng làm việc ở đó, văn phòng, thì đúng hơn, nói chuyện với Ông Moore. Anh ấy đã thuyết phục tôi về điều đó. Tôi đang cố gắng tránh khỏi lễ Tạ ơn. Tôi đã muốn có một buổi nhóm ở đây cho Ngày lễ Tạ ơn, và rồi đi tiếp đến Shreveport. Dĩ nhiên, tôi khó có thể làm điều đó. Và cuối cùng anh ấy nói, “Ồ, nếu anh có ba buổi nhóm bây giờ, và sẽ giảng cho họ Bảy Ấn, sau đó, thế thì anh có thể cho chúng tôi một ngày đó, dù thế nào đi nữa.” Vì thế cuối cùng...Chúng tôi đã định cho anh ấy ngày thứ Sáu, thứ Bảy, và Chúa nhật đó. Và bây giờ tôi đã hứa với anh ấy, thế thì, thứ Năm, thứ Sáu, thứ Bảy, và Chúa nhật. Và sẽ là, lễ Ngũ tuần, sẽ được năm mươi năm, ở Louisiana, Ngày lễ Tạ ơn. Nó đã giáng xuống cách đây năm mươi năm, ở Louisiana.

⁶ Vậy thì, sáng mai, chúng ta sẽ khuyến khích để mọi người mà không có một—một trường Chúa nhật các bạn đang tham dự... Tôi thấy Anh Don Ruddell yêu quý của chúng ta ở đây, và tôi biết anh ấy có trường Chúa nhật vào buổi sáng. Và có lẽ có các vị mục sư truyền đạo khác ở đây, từ các nơi lân cận, mà có trường Chúa nhật. Vậy thì, chúng tôi muốn các bạn đi đến học trường Chúa nhật của chính mình, nếu các bạn có một trường. Nhưng nếu các bạn không có trường Chúa nhật, và các bạn muốn ở với chúng tôi, tôi muốn nói vào buổi sáng, và ghi nó ra trên bảng đen, và dạy về *Hình Tượng Đầy Đủ Của Một Người Trọn Vẹn*, và vẽ nó ra, trên bảng đen, và tỏ cho thấy những đòi hỏi của Đức Chúa Trời

và cách mà chúng ta trở nên hình tượng hoàn hảo của—của một người trọn vẹn, trước mặt Đức Chúa Trời.

7 Và rồi tối mai, ý Chúa, tôi muốn nói về đề tài *Đấng Dẫn Đường Của Tôi*. Vì vậy, nếu một số trong các bạn mà ở ngoài thành phố, và chúng ta muốn cố gắng để bắt đầu những buổi nhóm này sớm. Nếu...Tôi chưa nói chuyện với mục sư, nhưng tôi mong anh em sẽ bắt đầu trường Chúa nhật thật sớm vào buổi sáng. Và hội thánh tối mai, có lẽ, nếu có thể được, bắt đầu lúc sáu giờ ba mươi hay gần như thế. Và điều đó sẽ cho dân sự một cơ hội,...Vì vậy, nếu họ muốn ở lại, chúng ta có thể ra về, có lẽ, lúc tám giờ ba mươi. Và rồi một số trong họ...

8 Tôi đã gặp một phụ nữ ngày hôm nay, mà lái xe khoảng ba hay bốn...giờ. Chị ấy nói, nếu chúng ta ra về, lúc tám giờ hay tám giờ ba mươi, thì chị sẽ về đến nhà khoảng hai giờ rưỡi hay ba giờ, sáng hôm sau, chồng chị sẽ đi làm. Vì thế, chúng ta sẽ không làm bất cứ điều gì, dù sao đi nữa...?...phí thời gian, để—để chúng ta hãy thật sự tiếp tục đến với hội thánh sớm, tối nay. Và chúng ta không có, anh em biết, chúng ta không phải có một hình thức về việc này. Đức Chúa Trời thì không có hình thức, anh em biết, Kinh Thánh...?...Vì thế chúng tôi hi vọng rằng hết thảy các bạn ở đây, và tất cả điều đó có thể được.

9 Bây giờ, nếu các bạn có những buổi nhóm riêng của mình, nên nhớ, đây là một đền tạm liên giáo phái nơi mà dân sự...?...đến. Và hầu hết các đám đông của chúng ta được tạo nên là từ những người ở ngoài thành phố.

10 Bây giờ, nếu tình cờ có người lạ ở đây, tôi muốn tỏ cho các bạn đôi điều. Và tôi vừa bước đến bục giảng, và tôi không thấy—tôi không thấy được mười người mà tôi biết. Bao nhiêu người ở đây đến từ ngoài thành phố Jeffersonville? Xin quý vị giơ tay lên. Ừ-m. Thấy không? Chín mươi chín phần trăm. Ừ-m. Thấy không? Thật là những người bạn. Bao nhiêu người ở cách đây từ một trăm dặm? Xin giơ tay lên. Có năm mươi phần trăm, trong số đó, cách xa trên một trăm dặm. Bao nhiêu người ở đây ở cách xa trên hai trăm dặm? Xin giơ tay lên. Ừ! Cách xa ba trăm dặm; xin giơ tay lên. Nhìn ở đó kia. Cách xa bốn trăm dặm; hãy giơ tay lên. Nhìn đây. Cách xa năm trăm dặm; xin giơ tay lên. Nhìn

ở đó kia. Trên một phần ba hội chúng, ở cách xa trên năm trăm dặm. Thấy không? Thật là những người bạn mà nhóm nhau lại từ khắp nơi!...?...đi để được ở đây. Vì vậy chúng tôi biết ơn các bạn, và chúng tôi ở đây để giúp các bạn. Chúng tôi ở đây để làm tất cả những gì mà chúng tôi có thể làm cho các bạn.

¹¹ Bây giờ, tôi vừa đọc lá thư ở đó, một số, một lá thư con trai tôi vừa mới trao cho tôi, của một bà mà đã nói điều này. Đến, lần này, sẽ là chuyến đi thứ ba mươi lăm mà bà đã đến, hi vọng được cầu nguyện cho. Ba mươi lăm lần, bà đã lái xe đi trong hàng trăm dặm. Chuyến đi thứ ba mươi lăm.

¹² Và rồi, nên nhớ, có khoảng sáu trăm mấy chục người, đang chờ đợi trên danh sách chờ, từ khắp nơi trên thế giới, cố gắng đến để được, phỏng vấn. Quý vị thấy, làm cho nó khá phức tạp. Khi chúng ta chỉ đang suy nghĩ về ngay tại đây, điều đó không quá nhiều, chúng ta có thể chỉ nghe thế. Đấy, nó ở khắp nơi trên thế giới. Và vì thế chúng ta...?...

¹³ Không biết quý bà ấy có mặt trong tòa nhà tối nay không, chuyến đi thứ ba mươi lăm, mà đã viết thư bà ấy sẽ có mặt ở đây ngày mai? Vì ba mươi lăm lần bà đã ở đây, mà không được cầu nguyện cho. Tôi đoán bà ấy không có trong tòa nhà, có lẽ đã không đến. Nhưng tôi vừa đọc lá thư của bà ở sau đó.

Vậy thì, tôi đã luôn cố gắng để, khi tôi đến đây, trên...khi tôi ở nhà, nói về điều gì đó, không chỉ là đang nói chuyện, hay không phải điều gì đó mà sẽ làm vui lòng dân sự. Tôi đã cố gắng nói về điều gì đó mà sẽ làm vui lòng Đức Chúa Trời và giúp đỡ dân sự, các bạn biết đấy, để giúp ích, hầu cho hết thảy chúng ta có thể, cho dù các bạn thuộc giáo hội gì đi nữa, giáo phái gì đi nữa, để các bạn đều có thể được giúp đỡ để bước đi gần gũi hơn với Đức Chúa Trời.

¹⁴ Và đó là lý do của chúng ta về việc có mặt ở đây, một bước đi gần gũi hơn với Đức Chúa Trời. Và khi chúng ta thấy rằng ngày nay, như đã muộn rồi, và sự kéo đến gần của Chúa.

Tôi đã bảo vợ tôi ngày hôm nay, “Nếu anh không được đến trong một buổi nhóm phục hưng, ở nơi nào đó, anh—anh sẽ chết

mất. Anh—anh thật sự không thể chịu nổi điều đó. Anh...” Điều gì đó ngay bên trong tôi, đang thiêu đốt! Ồ!

¹⁵ Chúng ta vừa trải qua cả một loạt buổi nhóm, nơi mà hàng ngàn người tham dự. Và cho dù thế nào đi nữa, nếu anh em có hai hay ba triệu người, nếu không có buổi nhóm phục hưng... Đó thật sự là những gì chúng tôi thường gọi, ở dưới Kentucky, một buổi nhóm kéo dài. Anh em biết, hết thảy chúng ta đi ra để tới buổi nhóm kéo dài, chúng ta có thể gọi thế. Và...?...Chúng tôi muốn có một buổi nhóm phục hưng, ở đó Thánh Linh của Chúa đang vận hành trên dân sự, và nhiều người đang được cứu, và những việc lớn đang được thực hiện để hoàn thành điều gì đó vì Nước Đức Chúa Trời.

¹⁶ Và bây giờ, trong những buổi nhóm cầu nguyện, thường thường chúng ta...Anh em có thể thấy tại sao chúng ta không thể tổ chức một hàng người xin cầu nguyện ở đây. Đấy, nó thật sự quá đông nghẹt, anh em không thể làm điều đó. Hiếu không? Nhưng thường thường, trong hàng người xin cầu nguyện là những người mà...đến và họ tìm thấy—thấy Chúa là thật. Và chúng ta thấy rằng Chúa Jê-sus đã không thay đổi một chút nào. Từ những gì Ngài đã có, Ngài hiện có ngày nay, và sẽ có luôn luôn. Và Kinh Thánh đã dạy, trong Hê-bơ-rơ 13:8, rằng, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

Và trong những hội chúng của dân sự mà nhóm nhau lại để nghe Ngài, trong thời của họ, có lẽ họ sẽ không xếp thành một hàng người xin cầu nguyện, nhưng chắc hẳn họ có đức tin để tin. Và Chúa chúng ta sẽ quay lại, khi đức tin của họ đụng chạm Ngài, và sẽ quay lại, và sẽ phán bảo dân chúng rằng có những điều gì đó sai trật với họ, mà họ đã làm, và cho họ đi và được chữa lành, hay là đi làm điều gì đó, làm điều gì đúng, hoặc điều gì đó. Chúng ta biết về người đàn bà bên giếng; và người đàn bà bị bệnh mất huyết; và, ồ, rất nhiều; người mù Ba-ti-mê; mà đức tin của họ đã chạm đến Ngài. Và tối nay, Ngài vẫn là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm của sự xưng tội của chúng ta, và đúng là vĩ đại như Ngài đã từng có.

¹⁷ Vậy thì, chúng ta phải để chính mình được làm đầy tớ Ngài. Ngài là Gốc Nho, nguồn—nguồn Sự sống. Chúng ta là những

nhánh mà tiếp nhận Sự sống ấy. Và nhánh sanh ra trái; không phải gốc nho. Và hiện giờ Đấng Christ làm việc qua Hội thánh Ngài. Và thế thì nếu chúng ta có thể đầu phục chính mình trong cách như vậy, để Đức Thánh Linh có thể lấy sự điều khiển hoàn toàn của chúng ta, trong đức tin của chúng ta nơi Đấng Christ, Ngài sẽ làm điều giống như vậy, bởi vì đó là Đấng Christ. Và nếu quý vị ở đây, là người lạ với chúng tôi...

18 Bây giờ, thường thường, những người ở đây?...trong đền tạm, mục sư của chúng ta ở đây có cầu nguyện cho người đau, hầu như mỗi đêm. Và quý vị đã được cầu nguyện cho bởi mục sư yêu quý và đầy ơn của chúng tôi, là Anh Neville, một người mà Đức Chúa Trời nghe và đáp lời cầu thay, Anh Orman Neville. Và—và...?...Anh Don Ruddell, cùng những anh em khác ấy những người mà cầu nguyện cho người đau. Anh Jackson, tôi đoán anh ấy ở gần đây, nơi nào đó, từ một hội thánh chị em khác ở dưới Howard Park.

19 Và vào lúc này, khi mà rất đông người, nếu bạn sẽ chỉ tin Đức Chúa Trời,...?...cho dù bạn cần điều gì đi nữa, và bạn là người lạ và tôi không biết bạn, bạn cứ cầu xin Đức Chúa Trời và xem thử Ngài có phải là hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi không. Xem thử Ngài không thể nói đúng...?...Ngài biết các bạn. Ngài biết các bạn có điều gì sai trật. Việc duy nhất các bạn phải làm là chỉ tin Ngài. Và rồi Ngài sẽ sử dụng các bạn làm một công cụ, và tôi cho một việc khác. Chúa Jêsus phán, trong Tin lành Giảng 14:7, “Kể nào tin Ta, cũng sẽ làm các công việc mà Ta làm.” Vậy thì, đó là một cái bình đã đầu phục.

20 Bây giờ, ngày mai, chúng ta sẽ dạy làm thế nào anh em trở nên cái bình đó, để Thánh Linh Đức Chúa Trời có thể làm việc qua anh em. Và vì vậy, đây, Ngài là Đức Chúa Trời, đã ở trong Trụ Lửa; rồi Ngài ở trong Con Ngài, là Chúa Cứu Thế Jêsus; bây giờ ở trong Hội thánh Ngài. Ngài từng được gọi là “Cha,” rồi “Con,” bây giờ là “Đức Thánh Linh.” Chính là Đức Chúa Trời, phó chính mình Ngài cho thế gian. Cách duy nhất Ngài có thể đi vào trong Hội thánh, là trước tiên phải chết cho Hội thánh, để thánh hóa Nó, để Ngài có thể phó chính Ngài qua Hội thánh Ngài. Rồi Ngài đã phán, trong Tin lành Giảng 15, “Ta là Gốc Nho, các người là

nhánh.” Hiểu không? Và các nhánh sanh ra...?...trái. Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

²¹ Và bây giờ, trước khi chúng ta...?...cho bài học tối nay. Và tôi không muốn giữ các bạn ở lại lâu, bởi vì tôi thấy nhiều người đang đứng. Và một người đứng lên, và rồi người khác ngồi xuống, đại loại như vậy.

Chúng ta đang cố gắng, hết sức, để có được một—một sự cho phép cho khoảng ba trăm hay bốn trăm chỗ ngồi nữa cho dân sự, nhưng thành phố dường như ngăn chúng ta lại về điều đó, bởi vì chúng ta không có chỗ đậu xe tương xứng. Chúng ta đã được sự cho phép từ bang Indianapolis. Và rồi, thành phố, chúng ta phải có chỗ đậu xe.Ồ, khi chúng ta đưa bốn người vào đây, chúng ta phải có đủ chỗ để đậu một chiếc xe ở ngoài đây. Và chỗ đậu xe này ở đây thật ra thuộc về thành phố. Hiểu không? Họ, chúng ta thì...Hội thánh của chúng ta ở đây chỉ...?...một bàn chân từ đường ranh giới thành phố. Và thật ra, con đường lớn, lý do nó được xây dựng ở ngoài đó...Dĩ nhiên, một số người trong các anh em, những người trẻ ở đây, sẽ không hiểu việc này. Nhưng ở đây trước đây là một cái ao. Và tôi nhớ, khi tôi còn bé, chúng tôi cỡi ngựa xuống đây. Chúng tôi đã phải đi quanh cánh đồng ở ngoài đó, đi quanh cái ao này. Người ta đã xây con đường ngay chung quanh, con đường chung quanh cái ao.

²² Và tôi đã mua cái đầm lầy này ở đây. Cầu nguyện, và ngay tại đây là nơi này, Chúa đã bảo tôi mua nó, cách đây khoảng ba mươi năm, hay ba mươi hai năm trước, tôi nghĩ, là vậy. Ngay tại đây, và một đầm lầy rộng lớn, và cỏ ngựa mọc cao hơn đầu tôi. Và tôi đã mua phần đất ấy một trăm sáu mươi đô-la, phần góc này ngay tại đây, và xây dựng nhà thờ.

²³ Bây giờ, xin Chúa ban phước cho các bạn. Tôi muốn, nếu như nó sẽ được gọi là phân đoạn, dành cho một số của phân đoạn, đọc một số phân đoạn, một số ghi chú. Tôi muốn nói với khán thính giả, tối nay, dựa trên chủ đề về *Sự Ảnh Hưởng Của Nhau*.

Và trước khi chúng ta nói, hay đọc Lời, xin chúng ta cúi đầu và thưa chuyện cùng Tác Giả của Lời.

24 Giờ này, với đầu chúng ta cúi xuống, và tấm lòng chúng ta cũng cúi xuống, trong sự tôn kính Thánh Linh của Ngài, tôi tự hỏi có người nào ở đây tối hôm nay, có một sự thỉnh cầu mà chúng...đang nóng cháy trong lòng họ, mà họ có thể chỉ giơ tay lên trước Đức Chúa Trời không? Và nói trong lời cầu nguyện của mình, “Kính lạy Chúa Jêsus, con có nhu cầu. Xin phán với con, tối hôm nay. Xin chữa lành con. Xin ban cho con những nhu cầu tài chánh.” Hay là, bất kể là điều gì, Ngài cung ứng mọi nhu cầu của chúng ta. Xin Chúa ban phước cho các bạn. Khoảng chín mươi phần trăm của hội chúng.

25 Lạy Cha chúng con ở trên Trời, chúng con đang đến gần Ngài. Giờ này, khi chúng con lìa khỏi đèn tạm nhỏ bé bằng đất sét này mà chúng con cư ngụ, con thuyền nhỏ bé này đang chèo qua biển cả trang trọng của sự sống, bởi đức tin chúng con đang đến trên sao Hỏa, sao Mộc, sao Kim, mặt trăng, các ngôi sao, Dây Ngân Hà. Và đang đến bây giờ, bằng đức tin, tại Ngôi của Cha. Thấy, đang ngự ở đó, bàn tay Ngài và bàn chân Ngài bị đâm!...?...Huyết ấy giờ này cầu thay, khi chúng con đặt các ân tứ của mình trên bàn thờ bằng vàng, chung quanh Ngai của Ngài.

26 Trước hết, chúng con cảm ơn Ngài, vì Chúa Jêsus, Đấng đã làm mọi sự này có thể được, cho chúng con, qua đức tin của mình, mà chúng con sẽ cầu xin. Ngài đã thấy những bàn tay!...?... biết điều gì đang đập sau tấm lòng của dân sự. Con đặt đức tin của con, Chúa ôi, trên Cửa lễ, bàn thờ bằng vàng vĩ đại của Đức Chúa Trời, nơi trầm hương đang được đốt cháy hằng ngày. Con cầu nguyện để Ngài sẽ nghe và đáp lời cầu nguyện của họ, Cha ôi. Xin ban cho họ điều lòng họ ao ước.

27 Bây giờ, khi chúng con nhóm nhau lại, Chúa ôi, tối nay, vì ba buổi nhóm lại này, chúng con ở đây trong tòa nhà nóng bức này, tối nay, không vì mục đích nào khác ngoài sự bước đi gần hơn với Ngài. Biết điều gì để làm...?...Chúa ôi, điều gì để làm. Như đấng tiên tri đã nói, “Những ai trông đợi Chúa, họ sẽ được sức mới. Họ sẽ cất cánh bay cao như chim ưng. Họ sẽ chạy, mà không mệt nhọc. Họ sẽ bước đi, mà không mòn mỏi.” Lạy Chúa, xin dạy chúng con cách chờ đợi, sau khi chúng con đã cầu xin; và rồi có đức tin, để biết rằng Ngài đã nghe. Và trong thì giờ tốt lành của

chính Ngài, Ngài sẽ ban sự đáp lời cho chúng con xuống ngay trên những bậc thang bằng vàng, từ những hành lang của Thiên đàng, thẳng vào trong linh hồn của chúng con. Và chúng con sẽ nhận lãnh được điều mà chúng con đã cầu xin, bởi vì chúng con tin điều đó.

28 Xin thánh hóa đôi tai chúng con, tối nay, để nghe, và tấm lòng chúng con để nhận lãnh. Và nguyện xin, khi buổi nhóm này chấm dứt, xin cho chúng con nói như những người kia đã đến từ làng Em-ma-út, “Lòng chúng ta há chẳng nóng nảy trong chúng ta sao khi Ngài đã phán với chúng ta dọc đường?” Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Ngài. A-men.

29 Tôi muốn đọc, tối nay, một phần của Kinh Thánh được tìm thấy trong Sách Ê-sai. Tối mai, chắc chắn, nếu các bạn có đem theo giấy viết, tôi muốn các bạn...Tôi sẽ có một bản đồ treo ở trên đây, hay là một cái bảng đen, để hầu như vẽ ra...?...bài học. Và tôi muốn các bạn hiểu điều đó, nếu các bạn có thể được, bởi vì các bạn có thể nghiên cứu nó sau khi các bạn về nhà.

30 Ê-sai, chương thứ 6. Tôi muốn đọc vài câu của chương này, để rút ra bối cảnh cho tối nay.

Vào năm mà vua Ô-xia băng hà tôi thấy Chúa ngồi trên ngôi, cao và tôn quý, và vật áo Ngài đầy dẫy đèn thờ.

Các sê-ra-phin đứng hầu bên trên: mỗi sê-ra-phin có sáu cánh; với hai cái che mặt, và với hai cái che chân, và với hai cái dùng để bay.

Và mỗi sê-ra-phin cùng nhau kêu lên, và nói, Thánh thay, thánh thay, thánh thay, là CHÚA Đức Chúa Trời vạn quân: khắp đất đầy dẫy sự vinh hiển Ngài.

Và nhân tiếng kêu đó của người, các trụ cột của đền thờ rung động và đèn đầy những khói.

Bấy giờ tôi nói, Khốn nạn cho tôi! vì xong đời tôi rồi; bởi vì tôi là người có môi dơ dáy, và tôi ở giữa một dân có môi dơ dáy: bởi mắt tôi đã thấy Vua, tức là CHÚA vạn quân.

Bấy giờ một trong những sê-ra-phim bay đến tôi, tay cầm than lửa đỏ, mà người đã dùng cái kềm gấp nơi bàn thờ:

Và người để nó trên miệng tôi, mà nói rằng, Này, cái này đã chạm đến môi ngươi; và lỗi ngươi được bỏ rồi, và tội ngươi được tha rồi.

Tôi cũng nghe tiếng Chúa, phán rằng, Ta sẽ sai ai đi, và ai sẽ đi cho chúng ta? Bấy giờ tôi thưa rằng, Có tôi đây; xin hãy sai tôi.

³¹ Đây hoàn toàn là một—một nhiệm vụ, khi chúng ta nghĩ về việc...nó sẽ có ý nghĩa gì, khi chúng ta nghiên cứu khái tượng này của Ê-sai. Nó là...Tôi luôn thích Ê-sai. Ông là một trong những đại tiên tri. Ê-sai đã chép Kinh Thánh hoàn toàn. Có sáu mươi sáu Sách trong Kinh Thánh, và Ê-sai đã chép sáu mươi sáu chương. Ông bắt đầu với sự bắt đầu của sự sáng tạo; ở giữa Sách, ông đưa ra Tân Ước và Giảng Báp-tít; và ở chương thứ 56 và 60, ông kết thúc trong Thiên hi niên vĩ đại: Sáng thế ký, qua Tân Ước, vào trong Khải huyền. Con người vĩ đại, là Ê-sai này; cuối cùng đã chết như một người tuận đạo, dưới hình phạt tử hình.

³² Mỗi người đầy dẫy Thánh Linh trong Kinh Thánh đều đã chết hay bị ngược đãi dưới chính quyền liên bang; mỗi người trong họ mà anh em có thể nghĩ về: Môi-se; dân Hê-bơ-ro; và Đa-ni-ên; và Ê-sai. Ê-sai đã bị cưa thành từng mảnh bằng một cái cưa. Và cho đến, Giảng Báp-tít, mỗi người trong các sứ đồ, Chính Chúa Jêsus, tất cả đều đã chết dưới hình phạt tử hình, hay hình phạt từ nhà cầm quyền liên bang. Và theo cách những sự việc đang chõng chất lên, sẽ có nhiều lời làm chứng hơn thêm vào lịch sử của họ, một trong những ngày này. Ừ-m. Nếu đã từng có một thời mà chúng ta phải gắn bó với nhau, thì đó là bây giờ.

³³ Tôi đoán anh em nghe về buổi nhóm đang diễn ra ở Rô-ma. Và chúng ta thì...đang có...Họ đang có một thì giờ vĩ đại ở trên đó, và họ sẽ bắt đầu một sự phục hưng. Nó sẽ là sự phục hưng toàn cầu, chắc chắn vậy. Trở lại với đề tài này...Chúng ta hiểu điều đó trong Bảy Ấn. Với chủ đề này về việc “chịu ảnh hưởng.”

³⁴ Vua Ô-xia là một chàng chăn chiên. Ông đã lớn lên, và ông thích ở ngoài trời. Và ông đã trị vì trong suốt thời gian nói tiên tri của Ê-sai. Ê-sai đã học từ—từ một trong các tiên tri lớn khác. Và tôi tin chính là Xa-cha-ri, mà Ê-sai đã có sự hiểu biết qua người, người là một tiên tri khi Ê-sai xuất hiện. Và Ê-sai đã được kêu gọi, và ông là một tiên tri. Các tiên tri không hoàn toàn do con người tạo nên; các tiên tri được sanh ra là những tiên tri.

³⁵ Vậy thì, có một ân tứ về nói tiên tri mà đến trong hội thánh, để nhiều người đưa ra lời tiên tri. Nhiều chi thể của Thân thể Đấng Christ có thể làm điều đó, đó là ở dưới sự hà hơi.

Nhưng một nhà tiên tri được đặt để trong Hội thánh bởi Đức Chúa Trời, được định trước với ân tứ tiên tri, hay ân tứ là một nhà tiên tri, chứ không phải là người nói tiên tri.

³⁶ Bây giờ, bây giờ chúng ta thấy rằng người trẻ tuổi này đã lên ngôi. Nếu anh em muốn ghi xuống vài câu Kinh Thánh, trong Sử ký Nêhê, chương 26, anh em có thể đọc chỗ mà nói rằng Vua Ô-xia, sau khi cha người đã chết. A-m-a-z-i-a-h, A-ma-xia, sau khi người chết, là một người công bình, và đã quay bỏ Chúa và bị giết chết bởi chính những người của ông, Ô-xia lên kế vị người, hay Ô-xia, đúng hơn là, thay người lên ngôi làm vua. Và ông được ngồi trên ngôi và được xúc dầu, lúc mười sáu tuổi, chỉ một thiếu niên. Nhưng ông ở trong dòng dõi làm vua, tuy chỉ là chàng trẻ tuổi. Và ông đã làm tốt. Kinh Thánh cho chúng ta biết ông có một người cha tin kính và một người mẹ tin kính. Và ông không thể là gì khác hơn, hầu như, với ảnh hưởng như vậy, như là một chàng trai tin kính, vì điều đó đã là những gì mà được đặt để trước chàng luôn mọi lúc.

³⁷ Anh em biết tôi nghĩ gì không? Mọi người có ý kiến riêng của họ. Nhưng một trong những người vĩ đại nhất, và theo quan điểm của tôi, tổng thống vĩ đại nhất mà chúng ta từng có trong đất nước này, là Abraham Lincoln. Bây giờ, không phải bởi vì ông là người của đảng Cộng hòa, nhưng chính là vì ông là người thể nào, một người tin kính. Và ông được nuôi dạy, và ông...để hầu việc Đức Chúa Trời. Và ông nói, “Nếu có điều gì mà tôi muốn dâng lời ngợi khen,” ông nói, “hay đời sống tôi đã chịu ảnh hưởng bởi

đó, thì đó là người mẹ tin kính mà đã dạy tôi cầu nguyện và biết Chúa Jêsus như là Đấng Cứu Rỗi của tôi.”

³⁸ Ô! Gia đình của bạn thế nào thì bạn thế ấy. Bạn nuôi dạy con mình trong một môi trường nào đó; nó có chín mươi tám phần trăm cơ hội tốt hơn để hành động đúng đắn hơn là nó có nếu bạn dạy dỗ nó trong con đường sai trật. “Hãy dạy cho trẻ thơ con đường nó phải theo, và khi trở về già, sẽ không hề lìa khỏi đó.” Hãy dạy dỗ đúng đắn. Hãy dạy con cái bạn làm đúng đắn, sống chân thật, sống thẳng thắn và công bằng, thậm chí khi chúng ở trong trường học.

³⁹ Bây giờ, nhiều lần, trẻ con dễ bị sao chép lẫn nhau, và—và cố thúc ép theo con đường của chúng qua trường học. Nhưng, bạn biết, tôi nghĩ, nếu bạn sẽ chỉ nhận được điều đó, bằng chính mình, thì nó là điều gì đó mà bạn—bạn có thể đánh giá cao, bài vở được điểm cao của mình.

⁴⁰ Các bạn biết, nếu các bạn sẽ có bài kiểm tra ngày hôm sau, thay vì chạy rong chơi suốt đêm, rồi sáng hôm sau thức dậy, và nghĩ, “Ồ, mình sẽ ngồi gần bên A gì đó. Họ thông minh, và họ sẽ... Mình có thể sao chép bài của họ,” nếu như bạn sẽ chỉ... Trước khi bố trở lại cảm ơn ở bàn ăn sáng, nếu bạn chỉ nói, “Bố ơi, xin nhớ đến con, ngày hôm nay, con phải làm bài kiểm tra môn hóa,” hay bất kể là điều gì.

Thế thì anh em, khi anh em cầu nguyện, bố, nói, “Lạy Đức Chúa Trời, xin ban phước cho John, Mary, trong bài kiểm tra của chúng ngày hôm nay.” Tôi nói với các bạn, nó sẽ thay đổi tình thế.

⁴¹ Hãy nhớ, chúng ta có thể có những gì chúng ta muốn, nếu chúng ta sẽ cầu xin bằng đức tin, lòng tin. Chúa Jêsus phán, “Mọi sự đều có thể được cho những kẻ mà muốn tin.” “Các người không có, bởi vì các người không cầu xin.” Và các người không cầu xin, bởi vì các người không tin. Ngài phán, “Hãy cầu xin thật nhiều, hầu cho sự vui mừng các người có thể được trọn vẹn.” Tôi thích điều đó.

⁴² Sự dạy dỗ của chúng ta đúng: nói điều đúng, làm điều đúng, suy nghĩ điều đúng. Luôn luôn là suy nghĩ đúng. Tôi có một khẩu hiệu quen thuộc, “Làm đúng, đó là bốn phần của bạn với Đức

Chúa Trời. Nghĩ đúng, đó là bốn phận của bạn với chính mình. Và bạn bị bắt buộc để hoàn thành đúng.”

43 Anh em không thể đi về phía tây và phía đông cùng một lúc, anh em cũng không thể vừa hành động đúng vừa hành động sai cùng một lúc. Cho dù anh em nghĩ mình đang đi con đường khác thế nào đi nữa, nếu anh em không đi về trực tiếp hướng tây, anh em không đang đi về hướng đông nếu anh em đang đi về hướng tây.

44 Vì vậy vị vua trẻ tuổi này, bị ảnh hưởng bởi cha mình khi người còn là một thanh niên, và được Y-sơ-ra-ên dạy dỗ những giềng mối của Đức Chúa Trời. Và rồi, đột nhiên, trong những ngày cuối cùng của mình ông đã quay bỏ và được dạy chống lại Đức Chúa Trời. Và những người thân cận của chính người... Người bị những người phản thần của mình giết chết. Điều đó giống như đó sẽ là một bài học lớn cho Ô-xia, về điều này. Nhưng chúng ta thấy, rằng, khi Ô-xia lên ngôi, rằng vua đã bắt đầu đi đúng trong đường lối của cha người đã làm, đem các sự việc trở lại đúng trong đường lối của Đức Chúa Trời, đem dân Y-sơ-ra-ên trở lại thờ phượng Đức Chúa Trời. Người tự làm nên mạnh mẽ.

45 Và tôi muốn luôn luôn cảm ơn người trong thời trai trẻ của người, vì người không bao giờ đùa giỡn chính trị. Mặc dù chính trị có thể chống lại người, nhưng, tuy nhiên, người đã ở lại đúng trong đường lối của Đức Chúa Trời. Và điều đó làm lòng vị tiên tri, trẻ tuổi này cảm động, vì vậy, cho đến nỗi coi người như một anh hùng. Người là một gương mẫu đối với tiên tri Ê-sai.

46 Và Ê-sai đi đến lâu đài ở lại với người, tới cung điện của vua. Người mời ông vào. Vua thích Ê-sai. Ê-sai, cũng còn trẻ. Và—và người...Họ là bạn thân, với nhau. Và cách mà vua đó, khi người muốn đi ra nơi đó...

Và họ, một số người trong họ là những nhà chính trị, sẽ vào và nói, “Chúng ta phải làm điều này điều kia.”

Vua Ô-xia tìm kiếm Chúa trước. “Lạy Chúa, có phải ý Chúa rằng chúng con phải làm như vậy như vậy không?”

Lạy Đức Chúa Trời, xin ban cho chúng con một tổng thống giống như thế. Không chỉ thế thôi, nhưng xin cũng ban cho chúng

con những thầy giảng. “Trước hết hãy tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, và sẽ được ban cho thêm mọi điều khác nữa.”

⁴⁷ Đây phải là một sự ảnh hưởng lớn, bởi vì Ê-sai yêu mến người. Bởi vì, ông thấy rằng vua là một con người vĩ đại, và vua—vua đứng vững và tin chắc nơi Đức Chúa Trời. Và anh em biết, mỗi lần, trong thời đại mà chúng ta sống, trong những sự mà chúng ta làm, nên nhớ, công chúng không chỉ nhìn vào mục sư, cách ông ấy sống. Ông ấy...Họ cũng nhìn vào đời sống của tín đồ thường.

⁴⁸ Ồ, thật quá tệ hại khi chúng ta nghĩ về giáo hội! Đôi khi, nếu mục sư thuộc về tổ chức hay phe cánh nào đó, và tổ chức này phái ông tới một nhà thờ nào đó, và thỉnh thoảng đôi tay của mục sư đó bị trói cột, bởi tổ chức ấy. Và người trẻ tuổi này muốn hầu việc Chúa. Anh ấy nghĩ, được dạy dỗ gần như đó là cách duy nhất anh ấy có thể làm điều đó, là bằng sự phục vụ tổ chức của mình. Và nếu anh ấy đứng lên và giảng những gì Lời đã phán, giáo hội sẽ đuổi anh ấy ra; và rồi anh ta sợ mình sẽ không có cơ hội lúc đó để giảng Phúc âm.

⁴⁹ Ồ, những gì chúng ta cần trong những bực giảng, ngày hôm nay, là những người giống như Ô-xia. Cho dù chính kiến của giáo hội người ấy là gì đi nữa, hay quan điểm chính trị của bất cứ điều gì khác, người ấy vẫn giao mọi sự, qua bàn tay của Đức Chúa Trời. Người ấy chờ đợi cho đến khi người tìm thấy CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, rồi người ấy làm điều đó.

Vị tiên tri trẻ tuổi, thân mến đó, chàng trẻ tuổi khoảng tuổi của vua, ở trong đền thờ với người, không nghi ngờ gì, họ đi với nhau và cầu nguyện, và cầu hỏi ý chỉ của Chúa, và rồi so sánh nó với luật pháp của Kinh Thánh. Rồi, nếu nó đúng, Ô-xia thông qua nó. Nếu nó không đúng, vua lên án quan điểm chính trị về điều đó. Đức Chúa Trời ôi, xin ban cho chúng con nhiều người nữa giống như thế. Và việc ấy làm Ê-sai cảm động trong lòng bởi vì ông được sanh ra là một đấng tiên tri.

⁵⁰ Và Ô-xia trở nên một—một anh hùng đối với Ê-sai. Anh em thấy, bởi vì quan điểm của ông—của ông dành cho Đức Chúa Trời, ông trở nên một vị anh hùng trong mắt của người công

binh. Và có lẽ không có quá nhiều người công binh. Hiếu không? Tuy nhiên điều chúng ta muốn làm, là làm cho đời sống mình được kể đến cho Đức Chúa Trời. Người nào đó đang chăm chú nhìn các bạn.

51 Tôi đã đi theo người nào đó ngày nọ. Trong vùng lân cận nào đó, họ đã có...một—một giáo hội giáo phái lớn có một bữa tiệc lớn nhạc kích động rock-and-roll dưới đây, và họ đã nhảy cho tới gần một giờ sáng. Và người ta đã trêu chọc người nào đó mà đến với đèn tạm, và nói họ là những “thánh quá máu,” mà đã đến đây, bởi vì chúng ta không có giáo phái.Ồ, điều đó đã cho tôi một cơ hội để nói! Anh em có thể gần như tưởng tượng điều gì đã xảy ra. Nhưng, sự việc của nó là, bấy giờ, những người kia, không nghi ngờ rằng quý cô mà đã đưa ra nhận xét đó, giá như mà cô ấy biết điều gì là Lẽ thật!

52 Tôi đã ở trên núi, cách đây vài tuần, và trên đường trở về nhà. Khi tôi đang trở về nhà...Chúng tôi đi trở về, gia đình và tôi, để nghỉ ngơi một chút, nơi chúng tôi sẽ đi lại, ý Chúa, tuần tới. Và lúc đó, trên đường về một đêm nọ, tôi đã thấy một khả tượng. Và đó là một—một người đàn bà xinh đẹp, đáng yêu, một phụ nữ trông, còn trẻ, đang chạy. Cô ta để tay gần như thế này, và cô sắp chết vì bệnh tim. Một phụ nữ đẹp, và cô ta ngã xuống và chết. Và Thiên sứ của Chúa phán, “Này, khi người nghe điều này, hãy nhớ. Họ sẽ nói rằng cô ta đã tự tử. Nhưng cô ta đã chết vì một cơn đau tim. Lúc ấy hầu như bốn giờ, vì vậy người cứ nói là bốn giờ đúng.” Và rồi Ngài lia khỏi tôi.

53 Và tôi đã không đánh thức gia đình dậy, trong trại bò cái nhỏ, hay là nơi các chàng chăn bò ở lại, nơi mà chúng ta có thể đi trở lại đó để dồn súc vật. Tôi—tôi cứ để họ ngủ cho tới sáng. Và rồi ngày hôm sau, tôi đã nhắc lại việc ấy. Và tôi nói, “Một phụ nữ trẻ nào đó, rất quyến rũ, sẽ chết vì cơn đau tim.” Và trên đường về, hai ngày sau, trên ra-đi-ô đã nhắc tới điều đó. Rằng Cô này...Tôi không thể nhớ được tên cô ấy. [Người nào đó nói, “Monroe.”—Bt.] Monroe, Bà Monroe. Tôi nghĩ đó là tên trên sân khấu của cô ấy, hay bất kể nó là cái gì. Tên cô ấy là cái gì khác. Và cô ta đã chết, và người ta nói cô ta đã tự tử.

⁵⁴ Vậy thì, không có gì quan trọng tôi nói điều đó thế nào, họ vẫn sẽ nói cô ấy đã tự tử. Nhưng kết quả thì không phải. Cô ấy đã chết vì một cơn đau tim. Và nếu các bạn theo dõi, cô ấy đã để tay mình, cố gắng lấy cái điện thoại, điện thoại trong tay cô ta. Cô ấy đã lên cơn đau tim. Họ nói có những viên thuốc ngủ đã ở đó. Cô ấy đã uống chúng trong một tháng, đấy, hay hơn nữa, từ cái chai ấy. Cô đã chết trong một cơn đau tim. Và cô ấy chết khoảng bốn hay năm giây trước bốn giờ, chính xác.

⁵⁵ Và tôi đã đọc chuyện đời của cô ấy, trong tạp chí, cách mà cô ấy... Cô ấy là đứa con không giá thú. Và cách mà cô đã rửa quá nhiều chén bát. Và mẹ cô ở trong viện tâm thần. Và cô ước ao với... Cô là người phụ nữ có thân hình tuyệt mỹ nhất, tôi đoán vậy, trên thế giới. Nhưng cô đã ước ao điều gì đó mà tiền bạc sẽ không mua được. Tôi nghĩ, “Ồ, ước gì mình đã có thể đến với cô ta. Mình biết những gì cô ta cần.” Thế đấy.

⁵⁶ Có lẽ những thành viên của các giáo hội tiếng tăm, tốt nhất, Hollywood nổi tiếng, nơi mà tất cả sự trang hoàng và sự hào nhoáng được bày ra. Nhưng họ đã thấy những người đó. Cô ấy có thể thấy họ đã sống đời sống không khác gì cô ta. Nó cần ảnh hưởng. Nó cần quyền năng của sự sống lại của Đấng Christ ở giữa dân sự, để người ta thấy rằng Đấng Christ không phải là một hình tượng treo trong một tòa nhà, nhưng Ngài là một Đấng hằng sống trong hình thức của Đức Thánh Linh, đang sống trong những người nam và những người nữ, mang đến sự bình an, và sự mãn nguyện, và hạnh phúc.Ồ, ước gì chúng ta có thể chỉ đến với người phụ nữ trẻ ấy trước khi cô ta lìa đời!

⁵⁷ Vậy thì, sự ảnh hưởng. Chúng ta thấy rằng—rằng đời sống của Ô-xia đã ảnh hưởng đến nhà tiên tri này, và cho tới một chỗ như vậy mà Ô-xia—Ô-xia, đúng hơn là, đã xây dựng những bức tường thành và tự làm nên mạnh mẽ, và lấy lại những vùng đất và sự sở hữu mà thuộc về họ, từ những người Phi-li-tin, và vân vân, cho đến nổi danh tiếng của ông đi khắp cả xứ Ai Cập. Và tôi nói cho các bạn biết, trong tất cả sách Sử ký của các Vua, không có người nào trong họ, ngoài Sa-lô-môn, mà danh tiếng lan rộng giống như Ô-xia. Tại sao? Bởi vì ông đã nêu gương. Ông đã ở lại với Đức Chúa Trời, cho dù dân chúng của ông nghĩ gì đi nữa,

người nào khác nghĩ gì, những gì các nhà chính trị của ông mà đã cố gây ảnh hưởng với ông. Ông đã ở lại hoàn toàn với Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời đã ban phước cho ông. Đó là một sự giúp đỡ lớn với nhà tiên tri trẻ này.

⁵⁸ Thật Đức Chúa Trời ban phước cho một người mà sẽ sống đúng với Lời Đức Chúa Trời! Vậy thì, người đó có thể không được dân chúng ngưỡng mộ lắm, nhưng người đó sẽ được ban phước. Và bây giờ dân chúng phải có sự lựa chọn của họ, cho dù anh em muốn hành động giống như những người còn lại, hay là anh em muốn được phước của Đức Chúa Trời. Bây giờ anh em có thể thật sự nhận sự lựa chọn của mình. Nếu anh em định sống giống như những người còn lại của họ, anh em sẽ được phước của họ. Nhưng anh em hướng sự...tất cả sự ham muốn của mình về Đức Chúa Trời, và anh em sẽ được phước của Đức Chúa Trời. Vì vậy anh em phải, “Ngày nay hãy chọn ai là người người phục vụ,” như nhà tiên tri đã nói. “Hãy luôn luôn tưởng nhớ đến Đấng Tạo Hóa người, trước hết, luôn luôn.”

⁵⁹ Bây giờ, nhưng, khi vị vua này đi đến một chỗ, là một vị vua vĩ đại như vậy, và đang có ảnh hưởng với Ê-sai và người công bình, dĩ nhiên, về vương quốc của người, người phải đi đến một chỗ người đã cảm thấy tự bảo đảm.

Và đó là chỗ anh em phạm sai lầm. Đó là chỗ rất nhiều người công bình ném trái bụi đất của sự xấu hổ, ném mùi thất bại, là vì họ bắt đầu cảm thấy tự bảo đảm. Anh em bắt đầu nghĩ rằng mình đã sống quá lâu cho Đấng Christ, đến nỗi, cho dù điều gì Ngài bày ra trước anh em đi nữa, anh em sẽ lấy sự lựa chọn của mình cho dù anh em muốn Điều đó hay không. Anh em phải tiếp tục hầu việc Đức Chúa Trời. Cho dù anh em đã là gì, mười năm trước, chính là những gì anh em hiện có bây giờ mới quan trọng.

⁶⁰ Vua phải tới chỗ mà ông nghĩ trong chính mình, rằng, ông phải được tôn lên. Sự kiêu hãnh đã vào trong lòng ông.

Và đó là những gì xảy ra với chúng ta. Nếu anh em tha thứ cho sự diễn đạt này, đó là những gì đã xảy ra với các giáo hội của chúng ta ở khắp đất nước. Họ là những người tốt đẹp ở trong đó. Một số người tốt nhất trên đời đi nhà thờ. Tôi nghĩ những người tốt nhất thế gian đi nhà thờ. Nhưng sự việc của nó là, hệ—hệ

thống tổ chức tôn mình lên. Đó là những gì đã xảy ra với người—người Giám Lý. Đó là những gì đã xảy ra với người Báp-tít. Đó là những gì đã xảy ra với người Na-za-ren, với người Hành Hương Thánh, với người Ngũ Tuần; tôn mình lên, tự ý, tự cho mình là trung tâm, kiêu ngạo, đến nỗi anh em không thể nói điều gì với họ. Đức Chúa Trời không thể tìm được một con đường để vào trong lòng họ. Chính là vì họ trở nên rất tự cho mình cái gì cũng biết hết đến nỗi không ai có thể bảo họ bất cứ điều gì. Và bởi họ tự xây chung quanh mình sự lý luận, với các anh em, họ tự xây chung quanh mình tín điều của họ. Và khi họ làm vậy, họ bỏ lại Đức Chúa Trời ở phía sau.

⁶¹ Đó là những gì xảy ra với các tiến sĩ. Khi họ quá tự cho mình là trung tâm đến nỗi họ không cần sự giúp đỡ nào từ Đức Chúa Trời, đó là khi tôi không muốn—muốn người ta lừa dối tôi. Đúng. Vâng. Khi anh em loại bỏ Đức Chúa Trời ra khỏi bất cứ điều gì, anh em, tôi muốn anh em, cũng lìa bỏ tôi. Hiểu không? Bởi vì, anh em phải luôn luôn nhớ Đức Chúa Trời trước tiên.

Ngài phải được tôn cao.

⁶² Rất nhiều người, ngày nay, anh em lấy ví dụ một—một gia đình trong dân sự mà sẽ bắt đầu đi nhà thờ, và Đức Chúa Trời sẽ chữa lành gia đình nhỏ bé ấy. Ngài sẽ ban phước cho họ và ban cho họ Đức Thánh Linh trong đời sống họ. Con cái họ sẽ cầu nguyện, chung quanh bàn. Chúng sẽ cầu nguyện trước khi chúng đi ngủ. Cha và mẹ sẽ nắm tay nhau và cầu nguyện. Và chừng nào họ tiếp tục như thế, họ sẽ giữ được gia đình. Nhưng nếu anh em để họ trở nên...Việc trước tiên anh em biết, họ đã không có gì cả; một chiếc xe giảm giá cũ kỹ, có thể, chạy loanh quanh, hay có thể đi bộ.

Cuối cùng họ sẽ có một chiếc xe hơi tốt, một căn nhà tốt hơn. Và điều trước tiên anh em biết, sau đó họ muốn đến với những gì họ, thế gian, mời gọi, “một tầng lớp tốt hơn,” để hội hiệp với. Họ dời nhà đến một vùng lân cận khác, và ở trong chỗ đó, họ thấy họ trở nên bị ảnh hưởng bởi sự ảnh hưởng sai trái.

Anh em phải luôn luôn ở lại nơi mà Nước Đức Chúa Trời ở, và nơi sự vinh hiển của Đức Chúa Trời đang tuôn trào ra. Hãy ở lại nơi anh em có thể được nuôi dưỡng thuộc linh, ngày và đêm.

Thế thì điều trước tiên anh em biết đấy, những sự phân rẽ đến trong nhà, và tính chất trần tục, và họ trở nên tự tôn.

⁶³ Ô-xia đã làm thế. Ông đã trở nên tự tôn; kiêu ngạo quá nhiều. Và bây giờ chúng ta thấy những gì ông đã cố gắng làm. Vậy thì, những gì thật sự đã khiến ông, khi ông trở nên tự tôn, trong lòng mình, chúng ta được kể trong Kinh Thánh. Trong Sử ký chương 26, chúng ta thấy, Sử ký thứ Nhì 26. Chúng ta thấy rằng ông đã đi vào đền thờ của Chúa, với một bình hương trong tay ông, để xông hương cho Chúa. Và khi ông làm thế, thầy tế lễ của đền thờ, với tám mươi người hầu việc khác, theo sau ông và bảo ông, “Đừng làm thế. Vua sai rồi. Vua không phải là thầy tế lễ. Vua là vua, chứ không phải thầy tế lễ.”

⁶⁴ Và ông bèn nổi giận, và ông hung hăng, và ông đã mất bình tĩnh. Và ông đã đốt hương, để đi bất cứ nơi đâu, và Đức Chúa Trời đã quở ông bị bệnh phung ở ngay đó trong khi ông còn đang đứng đó trong cơn giận dữ của mình. Và ông đã chết, một người phung. Họ đã mang ông ra khỏi đền thờ.

⁶⁵ Đó là chỗ chúng ta muốn có một bài học bây giờ. Nếu người này, mà Đức Chúa Trời đã ban phước trong năng lực của ông, nhưng ông đã không thỏa mãn với điều đó. Ông muốn chiếm chỗ của người khác. Anh em không thể là gì cả...

Như Thượng nghị sĩ Upshaw, anh em còn nhớ ông ấy, người mà đã bị—bị tàn tật trong sáu mươi tám năm và đã được chữa lành trong buổi nhóm ở ngoài đó, anh em biết đấy. Ông là một Thượng nghị sĩ ở nước Hoa Kỳ. Ông đã nói, “Anh không thể là điều mà anh không có.” Vì thế điều đó gần như đúng. Anh em phải ở lại trong sự kêu gọi của mình, nơi Đức Chúa Trời đã kêu gọi anh em đến.

⁶⁶ Vậy thì, chừng nào ông còn làm vua, và ông là một ơn phước với dân sự, làm một vị vua. Nhưng khi ông nghĩ mình là một thầy tế lễ, thì...ông nghĩ, bởi vì Đức Chúa Trời đã ban phước cho ông, ông có thể làm bất cứ điều gì ông muốn làm. Nhưng ông đã là một ơn phước với dân sự, như một nhà vua; chứ không phải một ơn phước, ông trở nên một sự rửa sả trên họ khi ông cố chiếm chỗ của thầy tế lễ.

Và chúng ta có nhiều người làm thế. Mọi người đều muốn mang bóng. Hiểu không?

⁶⁷ Khi anh em đang chơi bóng, như đó là mùa bóng đá, việc chúng ta muốn làm, không phải là mọi người cố gắng lấy banh ra khỏi người mà có bóng. Người ấy đang cố canh giữ người đó, che chắn anh ta, để người đó vượt qua. Chúng ta đang cố gắng ghi bàn. Hiểu không?

⁶⁸ Nhưng anh em có thể tưởng tượng một đội bóng được huấn luyện kém như vậy khi tìm thấy một người, người của chính họ, chạy với quả bóng về phía khung thành, và rồi thay vì cố gắng hạ gục kẻ thù khỏi mình, là đội đối phương, thì người của chính mình lại để banh ra khỏi nó, mọi người cố lấy trái banh ra khỏi tay người ấy không? Ồ, anh em chắc chắn sẽ thua.

⁶⁹ Và ngày hôm nay chúng ta cũng giống như vậy. Khi chúng ta thấy Đức Chúa Trời xuất hiện và sắp ban phước cho điều nào đó, chúng ta hãy giữ mọi kẻ thù tránh xa nó. Chúng ta hãy dùng những ảnh hưởng của chúng ta để ngăn chặn, không phải những người chạy, ngăn chặn để bảo vệ người chạy, để người ấy mang bóng qua; bởi vì không có sự cản trở, hết thảy điều người ấy phải làm là cứ tiếp tục chạy. Và chúng ta sẽ là những người ngăn chặn.

⁷⁰ Tôi nói trên toàn thế giới, anh em biết, cho hội Thương Gia Tin Lành Toàn Vẹn, khắp thế giới, đang tổ chức những chi hội. Cách đây không lâu, khi, tôi tin, đó là ở Kingston, Jamaica, khi họ đã có Castro và hết thảy những người của họ ở trên đó tại buổi nhóm này. Hay là, chúng tôi đã tới dưới chỗ của ông ấy, đó là cách nó đã xảy ra, và buổi lễ của tất cả khắp quần đảo ở trên đó. Và những thương gia ấy đang cố giảng Phúc âm. Ông ấy ra ngoài địa vị của mình. Chúng tôi những thầy giảng khó để có đủ thì giờ giảng. Và họ dùng mọi ảnh hưởng nhỏ bé họ có thể tìm thấy, và mọi công cụ nhỏ bé cách *này* và cách *kia*, và giữ nó quá cẩn thận, anh em không biết điều gì để làm.

⁷¹ Nhiều lần, trong một—trong một nhà thờ, một nhà thờ nhỏ có thể có một buổi nhóm phục hưng đang diễn ra. Người nào đó sẽ muốn đi ra *đây* và hướng dẫn một buổi nhóm cầu nguyện, và rồi người ấy đã có ý kiến khác hẳn với những gì Kinh Thánh thật sự dạy, nhưng người ấy tin Nó cách *này*, dù thế nào đi nữa, và

người ấy sẽ bắt đầu tạo một ảnh hưởng và lôi kéo những người khác đi cách xa Nó.

Điều để làm là bảo vệ Sứ điệp này, cách Nó đang hành động. Hãy ở lại đứng với Nó, và chặn đứng mọi thứ xa rời Nó, nếu chúng ta định vượt qua vạch đích. Tốt lắm.

⁷² Và tôi đã nói, “Thưa các anh em, có điều gì đó sai trật. Anh em những người là các doanh nhân. Chỗ trước tiên, anh em không hiểu sự đến gần. Anh em không hiểu sự đến gần với chức vụ, bởi vì chức vụ là một ân tứ được Đức Chúa Trời kêu gọi.”

“Đức Chúa Trời đặt để trong Hội thánh, trước tiên là các sứ đồ, các tiên tri, các giáo sư, những nhà truyền bá phúc âm, và các mục sư.” Đức Chúa Trời đặt để họ trong đó vì sự trọn vẹn của Hội thánh.

Các thương gia nên làm chứng. Các bà, là người nội trợ, cho dù nếu chị em là người tư gái trong nhà của người nào đó, hãy làm chứng. Hãy làm mọi sự anh chị em có thể vì Vương quốc, nhưng đừng bao giờ đưa ý riêng của mình vào. Chỉ nói những gì Sứ điệp nói, và cứ tiếp tục, đẩy, và rồi có lẽ anh chị em có ảnh hưởng nào đó. Nhưng đừng cố gắng giảng bây giờ cho đến khi Đức Chúa Trời, quý vị biết, kêu gọi quý vị. Cứ ở lại đứng với điều đó, lời làm chứng của quý vị. Bởi vì, nếu không, quý vị sẽ đi ra trong phạm trù sai, và rồi quý vị sẽ làm rối tung mọi việc. Chính là thế. Và điều đó không làm vui lòng Đức Chúa Trời, chút nào.

⁷³ Điều này chứng minh nó ở đây. Khi vị vua này, lúc bấy giờ, khi ông bị thầy tế lễ quở trách và nói cho biết Lễ thật của tòa nhà, và cố nói cho ông biết rằng ông đã sai, rằng Đức Chúa Trời đã kêu gọi điều đó chỉ dành cho dòng dõi A-rôn, và họ được biệt riêng ra thánh để chỉ hầu việc đó. Đó là tất cả những gì họ phải làm. Họ được biệt riêng ra để làm điều đó. Và một vị vua, cho dù ông công bình đến đâu, hay là Đức Chúa Trời đã ban phước cho ông nhiều thế nào đi nữa, ông không có quyền đốt hương. Ông đang chiếm chỗ của thầy tế lễ, và ông không nên làm thế. Và khi ông bị quở trách, ông đã nổi giận. Ông đã mất bình tĩnh. Và ngay trong lúc ông nổi giận, bệnh phung đã nổi trên mặt ông. Ông khởi phát bệnh phung. Và rồi ông đánh rơi bình hương, bỏ chạy ra ngoài tòa nhà. Hiểu không?

Cố mạo danh người nào khác, chúng ta không nên làm điều đó.

⁷⁴ Trong cơn giận dữ của ông, ông đã làm điều sai, và ông bị đánh. Ồ, đó chắc chắn là bài học với vị tiên tri trẻ này, để thấy, bây giờ, cho dù con người ấy vĩ đại đến đâu, người ấy phải ở trong sự kêu gọi của mình.

⁷⁵ Tôi nhận thấy sứ điệp này đang được ghi âm, và tôi biết nó đi khắp cả thế giới, trở vào trong các rừng rậm, và những người Hottentot, và mọi thứ khác. Sứ điệp này ở đây, tối nay, sẽ được dịch ra nhiều ngôn ngữ, nhưng tôi nói điều này với tất cả tấm lòng của tôi. Làm thế nào có thể...

Nhiều người nói, “Tại sao anh không gia nhập tổ chức nào đó? Tại sao anh không đến với những người Ngũ Tuần? Tại sao anh không đến với nhóm này? Tại sao anh không cứ để cho những việc nhỏ này làm như thế?”

⁷⁶ Làm sao tôi có thể làm điều đó được? Tôi phải ở lại với Sứ điệp ấy. Khi mà, Thiên sứ của Chúa đã hiện ra dưới đó trên dòng sông, trong Ánh sáng ấy ở đó như anh em thấy; và khi Nó được chứng minh bởi chính quyền và mọi nơi khác, với khoa học, sự nghiên cứu khoa học, rằng Nó là Sự thật. Và Ngài đã bảo tôi ở lại với Lời này. Thế thì làm sao tôi có thể đánh đổi Nó vì một tín điều? Nếu những người kia ở ngoài đó làm thế, cứ để họ làm điều đó. Nhưng chúng ta được kêu gọi để giảng Lời. Đừng thỏa hiệp. Hãy đứng trên Lời.

⁷⁷ Vậy thì bây giờ anh em thấy lý do mà nó là một sự nguy hiểm để cố thỏa hiệp và làm điều gì khác, hay cố tự tôn trong lòng, và nói, “Ồ, tôi có thể làm *điều này* và làm ra nhiều tiền hơn. Tôi có thể làm *điều này*, và tất cả anh em sẽ đồng ý với tôi. Tôi có thể thỏa hiệp về Lời này, và, ồ, chín mươi chín phần trăm trong những mục sư của họ sẽ quay qua ngay, ‘Điều đó tốt. Điều đó tốt.’” Tôi biết bây giờ. Nhiều người trong họ gọi. Nó là gì? “Những ổ bánh và những con cá,” thấy nhiều người được chữa lành, và những sự phân biệt, và những quyền phép của Đức Chúa Trời, và vân vân, được biểu lộ. Họ đưa anh em đến đó, đến những buổi nhóm, và đưa nhiều người vào...những giáo hội của họ và

các thứ. Nhưng khi đến việc đồng ý dựa trên Lời, thì họ sẽ tránh Nó. Hiểu không?

Anh em không thể làm điều đó. Hãy ở lại với Lời.

⁷⁸ Vậy thì, đây là một bài học cho nhà tiên tri trẻ tuổi này, rằng, cho dù người cố gắng để là gì đi nữa, người phải ở lại trong sự kêu gọi của mình. Ô, chao ôi! Ông học ở đó—ở đó, trật tự về con người của Đức Chúa Trời.

Mệnh lệnh của Đức Chúa Trời với những người đàn ông là, “Hãy ở lại trong vị trí của mình.” Mệnh lệnh của Đức Chúa Trời với phụ nữ, cũng, “Hãy ở lại trong vị trí của họ.” Chị em không thể thay thế chỗ của một người đàn ông. Họ đang cố gắng làm điều đó, nhưng đừng làm thế. Hỡi các ông, đừng thế chỗ của phụ nữ. Đừng mặc đồ giống phụ nữ. Và phụ nữ, đừng mặc giống như đàn ông. Kinh Thánh dạy làm điều đó là sai trật. Kinh Thánh dạy, “Một người đàn bà mà mặc quần áo như đàn ông, là sự ô uế trước mặt Đức Chúa Trời, một sự gớm ghiếc.” Hiểu không? Nhưng bây giờ bạn hầu như không thể nói người này khác với người kia. Hiểu không? Bây giờ bạn sẽ làm thế nào ngoài chỉ kêu gọi chống lại điều đó? Hiểu không? Ô, thế thì, khi bạn làm điều đó...

⁷⁹ Anh chị em đã thấy lệnh tòa án này tuần này ở Indiana đây không? [Hội chúng nói, “Có.”—Bt.] Thật xấu hổ! Gần mười lăm năm trước, một gia đình ở Port Fulton ở đây...Tôi nghĩ một số người trong gia đình ấy đang ngồi ở đây tối nay. Ở đây tại Port Fulton, họ đã gửi một cô bé ở trường về nhà vì việc mặc quần soóc tới trường. Và đến...Tuần này, họ đang cố kiện và đuổi ra khỏi trường, và họ đã làm thế, một cô bé mà đã từ chối mặc quần soóc ở trường. Việc gì vậy với đất nước chúng ta? Tôi nghĩ đây là một xứ sở tự do. Tôi nghĩ chúng ta đã có quyền, tự do tôn giáo.

⁸⁰ Người cha này đã đứng lên và nói, “Điều đó chống lại niềm tin tôn giáo của chúng tôi về việc con cái chúng tôi mặc quần soóc, các bé gái của chúng tôi, mười sáu, mười bảy tuổi, mặc quần soóc. Điều đó chống lại niềm tin tôn giáo của chúng tôi.” Và người ta đã gạt bỏ điều đó, đã trục xuất đứa trẻ ra khỏi trường.

⁸¹ Tôi hiểu rằng mọi người mà sẽ không đồng ý và dẫn tới sự... tới sự—sự thỏa thuận quốc tế về sự thông công này mà họ đang

cố gắng hình thành, để đưa, kết hợp tất cả các giáo hội lại với nhau, liên minh các giáo hội; mà, tất cả người nào mà không muốn vào và kết hợp với nó, người ta sẽ đưa người ấy đến một địa phận nhỏ. Người ta sẽ đưa họ đến Alaska. Anh em có thể sẵn sàng cho thời tiết giá lạnh, vì trông giống như điều đó đang đến. Vì thế, thật là một sự sỉ nhục!

⁸² Người bạn lâu năm của tôi, Jim Poole, con trai anh ấy đứng ở đây tối nay. Tôi ước gì ba của cậu ấy chỉ đến và làm những gì con trai mình đã làm. Và ngày hôm nay chúng ta đã nói chuyện bằng cuộc nói chuyện điện thoại, và anh ấy đã nhận xét về, tôi tin là, một nhà bình luận tin tức, người nào đó. Tôi không thật sự nhớ người đó là ai lúc này. Nhưng, đã nói, “Trước đây thì—thì dân Mỹ thường tắm mỗi tuần một lần và cầu nguyện mỗi ngày. Và,” nói, “bây giờ họ tắm mỗi ngày và cầu nguyện mỗi tuần một lần.” Tôi nghĩ tôi thà không tắm thì hơn. Nhưng chỉ cho thấy thật chúng ta đã sa sút như thế nào! Điều gì đã xảy ra với đất nước này?

⁸³ Cách đây khoảng năm năm, tôi đã ở Ohio, và tôi đang có một buổi nhóm ở trên đó tại...[Người nào đó nói, “Chautauqua.”—Bt.] Tên của nơi mà tôi đã ở đó là gì, trên đó? [“Chautauqua.”] Chautauqua. Và tôi đang lắng nghe một bản tin ở đài trong khách sạn. Và nó đã nói, “Bông hoa của sự tự do đã chết chiều hôm nay, trong một tòa án ở đây tại Ohio.”

Những người Amish, họ không tin vào việc gởi con cái của họ đến những trường công này. Họ có những trường học riêng của họ. Và trong nơi nào đó lân cận mà những người này ở, họ không có trường trung học nào. Chính là luật pháp của Ohio và Indiana, tôi nghĩ, một luật pháp quốc gia, rằng tất cả trẻ em phải đi học cho đến khi chúng mười sáu tuổi. Và người này có hai người con, một trai và một gái, mà chưa đến mười sáu tuổi. Và họ từ chối gởi chúng đến những trường công nơi mà người ta dạy học thuyết của Darwin, rằng, “Con người tiến hóa từ một tế bào đơn, là một con khỉ. Tất cả là thế, đúng là một con khỉ được vinh hiển.” Và—và vì thế họ không đồng ý với điều đó, và họ không muốn cho con cái họ nghe điều đó.

Và vì vậy các tòa án lôi họ ra tòa. Và quan tòa trẻ tuổi thanh nhã xác lác này nói với người cha và người mẹ đã lưng tuổi,

với mái tóc bạc, mặc bộ đồ bảo hộ lao động. Ông ta nói, “Thưa ông, bang Ohio này có luật mà nói rằng đứa trẻ đó phải đi học ở trường cho đến mười sáu tuổi. Và” nói, “ông đã từ chối gửi các con ông đến trường. Ông trả lời gì?”

⁸⁴ Người cha nói, “Thưa quý ngài, tôi tôn trọng luật pháp của bang đáng yêu này trong đó tôi là người dân địa phương.” Người ấy nói, “Nhưng chúng tôi đến đây, cách đây nhiều năm, tổ tiên chúng tôi, vì sự tự do tôn giáo. Và đó là lý do chúng tôi ở đây, vì sự tự do tôn giáo. Tôn giáo của chúng tôi dạy chúng tôi rằng chúng tôi không tin rằng chúng tôi đến từ thú vật, trở nên con người. Rằng...Chúng tôi tin rằng chúng tôi được dựng nên theo hình tượng của Đức Chúa Trời. Cho nên, điều đó chống lại niềm tin tôn giáo của chúng tôi để gửi con cái chúng tôi đến một trường mà dạy như vậy. Do đó, chúng tôi không có trường trung học nào ở đây dành cho con cái chúng tôi đi học. Và không phải vì chúng tôi không tôn trọng quý vị. Chúng tôi tôn trọng những gì quý vị tin. Nhưng, với chúng tôi, chúng tôi không tin điều đó, và chúng tôi không muốn điều đó được dạy cho con cái chúng tôi.”

Ông ấy nói, “Hoặc là ông sẽ cho con cái của ông đến trường học nếu không thì ông và vợ ông sẽ sống hai năm trong nhà tù liên bang.” Nói, “Ông quyết định thế nào?”

Người ấy nói, “Tôi và vợ tôi sẽ mất hai năm.” Và họ quay lưng và bắt đầu bước ra.

Vị thẩm phán già chắc phải cảm thấy bị lên án một chút, vì thế ông ta nói, “Hãy nhớ, Kinh Thánh của ông há chẳng nói, ‘Hãy trả cho Sê-sa những gì của Sê-sa’ sao?”

Và người cha quay lại, và ông nói, “Và hãy trả cho Đức Chúa Trời...” Ừ-m. Ừ-m. Ừ-m.

Người bình luận tin tức nói, “Ồ, thế thì sự tự do...”

Và quan tòa nói, “Tôi tuyên án ông hai năm tù.”

Ông ấy nói, “Thế thì sự tự do, bông hoa của sự tự do, đã chết trong phòng xử án đó, chiều hôm nay.”

⁸⁵ Rốt cuộc, những tín đồ phái Dunkark, hay đúng hơn là, người Amish, cho dù họ kỳ cục thế nào đi nữa, họ tin vào đời sống thánh khiết. Và không có một báo cáo, không nơi nào ở nước Hoa Kỳ,

mà họ đã từng có tội phạm ở tuổi vị thành niên. Không một người nào, một trẻ em nào, từ tôn giáo họ, mà từng phạm tội ở lứa tuổi vị thành niên. Hãy để họ lập dị, bất cứ điều gì họ muốn, họ được nuôi dạy đúng đắn. Tôi không quở trách họ.

⁸⁶ Nhưng, hãy lắng nghe. Bông hoa đã chết ở đó, ngay lúc ấy. Nhưng, khoảng mười phút sau, nó đã sống lại. Ủy viên công tố, tất cả họ, đẩy lui sổ sách của họ, và nói, “Thế thì chúng tôi từ chức bỏ việc của mình, vì, nếu ông phá bỏ quyền hiến pháp đó, chúng sẽ phá hủy phần còn lại của chúng.”

⁸⁷ Anh em để ý ngày nọ khi giám mục Giám Lý khôn ngoan già dặn đó, những gì ông đã nói về điều đó, nói lời cầu nguyện đó, trong—trong—trong trường học không? Đó không phải là giáo hội Giám Lý. Giám mục ấy đủ khôn ngoan để biết điều đó. Đó là nhóm khác, thấy thật khó để họ có thể có được, để ép buộc một sự cầu nguyện nào đó trong—trong trường học. Nếu họ thông qua điều đó, họ có thể thông qua điều khác thật nhanh chóng như chúng có thể. Họ đang tìm kiếm mọi lối ra có thể được. Đừng lo, họ sẽ có được điều đó.

⁸⁸ Vì vậy, chúng ta muốn có thập tự giá. Chúng ta muốn có Đấng Christ bây giờ trong khi chúng ta có thể. Đừng bị ảnh hưởng bởi những người mà có lẽ là có thể gửi đến nhiều súc thịt hầm hơn. Đừng bị ảnh hưởng vì những người mà sẽ cho anh em một cỗ máy tốt hơn để lái, hay một căn nhà đẹp hơn để sống trong, mà bán quyền thừa kế của anh em, với Đấng Christ. Anh em đừng làm điều đó. Hãy nhìn xem những gì anh em đang làm. Luôn luôn đi theo người mà bị ảnh hưởng và được sao chép bởi Đức Chúa Trời, mà anh em biết rằng Đức Chúa Trời ở với họ. Đừng đi theo ảnh hưởng sai trật. Vâng. Đúng thế.

Đừng cố chiếm chỗ của người khác.

⁸⁹ Khải tượng ở đền thờ, ông đã thấy, trên—trên một Ngai, Đức Chúa Trời được tôn cao, Đức Chúa Trời đang được tôn cao.

Vậy thì, anh em thấy vị vua này, mà ông đã làm gương trước Ê-sai. Và Ê-sai thấy rằng vua ấy, ngay khi vua bước ra khỏi sự kêu gọi của mình, ồ, Đức Chúa Trời đã đánh vua bị bệnh phung. Lúc ấy Ê-sai nghĩ, “Ta phải làm gì đây?” Ô-xia đã chết. Ông đã nương

dựa nhiều vào cánh tay người. Và ông nghĩ người đã chết; ông sẽ làm gì? Sự sống chính nó, dành cho ông, hầu như đã chết. Vì vậy nhà tiên tri trẻ đã làm gì? Ông nghĩ đến cách đi đến đền thờ, để cầu nguyện. Ông đã sắp mình xuống ở bàn thờ, và ông kêu khóc.

⁹⁰ Đôi khi Đức Chúa Trời để cho chính những sự hỗ trợ bị gỡ bỏ từ dưới chúng ta. Đôi khi Ngài để bệnh tật tấn công chúng ta. Ngài để cho những thất vọng, bệnh tim tấn công chúng ta. Đôi khi Ngài làm thế để làm cho anh chị em biết mình bị ảnh hưởng ở đâu bởi Phúc âm. Hãy khôn ngoan đủ để nắm bắt Nó. Đừng ngu dại mà bỏ đi khỏi Nó. Ừ-m.

⁹¹ Để ý. Ê-sai đã biết rằng ông phải tìm thấy điều gì khác. Vậy ông đã làm gì? Ông đi đến đền thờ. Ông giơ hai tay lên, và ông kêu khóc với Đức Chúa Trời. Và ông đã rơi vào một khả tượng. Và khi ông đã ở trong khả tượng, ông đã thấy Đức Chúa Trời, không phải ở trên một ngai dưới đây, nhưng được tôn lên cao, rất cao. Ô, chao ôi! Vạt áo Ngài đang đi theo Ngài. Cao đến tận Trời, và ông thấy, đi đi lại lại, khắp cả đền thờ, những Sê-ra-phim đang bay lượn. Ô, chao ôi!

Sê-ra-phim, nó có nghĩa là “những người thấp cháy,” từ ngữ Sê-ra-phim có nghĩa vậy. Mà, Nó thì ở gần Bàn thờ. Thật ra, Sê-ra-phim là Người mà tiếp nhận của lễ, và làm thanh sạch người thờ phượng, và rồi đưa người ấy đến trước Đức Chúa Trời, Sê-ra-phim làm vậy. Vậy thì, những Sê-ra-phim này là những Hữu thể Thiên sứ. Và Họ là những Người rất gần với Đức Chúa Trời, ngay tại Bàn thờ, và Họ nhận của lễ. Điều đó cho thấy sự công bình của Đức Chúa Trời, để tội lỗi không thể đến trong sự Hiện diện của Ngài trừ phi nó đã được chuộc tội cho. Hiểu không?

⁹² Và những Sê-ra-phim này, hãy nhớ, trong bảy thời đại hội thánh, cách mà Họ canh giữ những sách Phúc Âm, mỗi Người một phía! Hãy nhớ, chúng ta đã đem Họ trở lại với vườn Ê-đen, với một thanh Gươm sáng lòa đang đứng ở đó? Họ canh giữ Bàn thờ.

⁹³ Và Ê-sai, đấng tiên tri vĩ đại ấy, khi ông ở trong Đức Thánh Linh, trước tiên, ông đã thấy, Đức Chúa Trời ngồi trên cao trong các tầng Trời, trên mọi vua thế gian. Ông nói, “Tôi đã thấy Vua,

là Chúa, đang ngồi trên Ngai cao cả và tôn quý.” Lúc ấy ông thấy Vua chân thật. “Và vạt áo Ngài đi theo Ngài.”

⁹⁴ Và ông thấy các Sê-ra-phim bay lượn khắp tòa nhà. Họ có các cánh che mặt Họ, các cánh che chân Họ, và Họ đang bay với hai cánh. Và Họ đang kêu lên, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, Chúa Đức Chúa Trời Toàn Năng. Thánh thay, thánh thay, thánh thay, Chúa Đức Chúa Trời Toàn Năng.” Thật là—thật là âm nhạc tuyệt vời! Thật là bài thánh ca tuyệt vời!

Anh em nói, “Họ chắc phải đã nói điều đó rất nhẹ nhàng, ‘Thánh thay, thánh thay, thánh thay, Chúa Đức Chúa Trời Toàn Năng.’”

⁹⁵ Ê-sai nói, “Khi Họ đã nói, các cột của tòa nhà rung động bởi Tiếng của Họ.”

⁹⁶ Họ không chỉ đang nói, bấy giờ, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay.”

Ồ, thật là một Tiếng kỳ diệu! Và nói, “Và các cột di chuyển và rung động như Tiếng kêu của Họ.” Họ đang la lớn. Các Hữu thể Thiên sứ ấy đang đứng gần bên Đức Chúa Trời, la lớn, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, là Chúa Đức Chúa Trời Toàn Năng.” Thật là một khái tượng tuyệt vời! Chà!Ồ, chao ôi!

⁹⁷ Để ý lần nữa. Ê-sai, người đã nương dựa cánh tay của Ô-xia, và thấy ông chết dưới sự phán xét của Đức Chúa Trời; và rồi thấy các Hữu thể thánh này mà ở gần bên Đức Chúa Trời, những Sê-ra-phim kêu lớn, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, Chúa Đức Chúa Trời Toàn Năng.” Và Họ các Thiên sứ thánh đã che mặt Họ. Các Thiên sứ Thánh đã che mặt các gương mặt thánh, ở giữa một Đức Chúa Trời thánh khiết. Thế thì chúng ta là ai?

⁹⁸ Bây giờ, ồ, các bạn tín đồ Giám Lý, và Báp-tít, và Trưởng Lão, và Ngũ Tuần, chúng ta là ai?

Khi mà, các Thiên sứ thánh che giấu mặt thánh của Họ dưới những đôi cánh, để đứng trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời; khi mà, các Thiên sứ, một Hữu thể mà thật sự vượt ra ngoài giới hạn những Thiên sứ. Các Thiên sứ không đứng ở đó; chỉ có các Sê-ra-phim. Họ là các Thiên sứ vượt ra ngoài giới hạn. Và Đức Chúa Trời quá thánh khiết đến nỗi Họ che mặt Họ trong sự Hiện

diện của Đức Chúa Trời thánh khiết. Và điều duy nhất họ có thể nói là, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, là Chúa Đức Chúa Trời Toàn Năng.” Chà! Một sự che mặt đặc biệt cho Họ, để đứng trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời.

Loại che phủ gì chúng ta cần làm? Chúng phải được che lại.

⁹⁹ Tôi muốn nói điều này ngay bây giờ. Huyết của Đức Chúa Jêsus Christ là đầy đủ mọi sự. Hiểu không? Đấng Christ không bao giờ chết cho họ những Sê-ra-phim. Không, không. Nhưng Họ là những Hữu thể đã được tạo nên. Ngài đã không bao giờ chết cho các Thiên sứ. Ngài đã chết cho những tội nhân. Ừ-m. Ngài đã không hề chết cho những người thánh khiết. Ngài đã chết cho những người không thánh khiết. Và chừng nào bạn nghĩ mình thánh khiết, thì Ngài không bao giờ làm cho bạn ích lợi gì. Nhưng khi bạn nhận biết bạn chẳng là gì cả, thì Ngài đã chết—Ngài đã chết cho bạn. Hiểu không? Khi bạn nhận ra rằng mình chẳng là gì cả, thì Ngài là...Bạn là người mà Ngài đã chết cho. Ừm! Đức Chúa Trời thánh khiết vô cùng. Không có điều gì thuộc về Ngài mà không thánh khiết, chỉ thể thôi, sự tinh sạch.

¹⁰⁰ Bây giờ chúng ta hãy để ý những cái cánh này, trong vài phút. Chúng ta thấy rằng hai cánh Ngài dùng để che mặt Ngài. Chà, hãy suy gẫm! Ngay cả các Thiên sứ thánh cũng che mặt thánh của Họ trong sự Hiện diện của một Đức Chúa Trời thánh khiết. Và điều duy nhất Họ đã có thể nói là, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, là Chúa Đức Chúa Trời Toàn Năng. Thánh thay, thánh thay, thánh thay, Chúa Đức Chúa Trời Toàn Năng.”

Và chúng ta được kể rằng Họ kêu lớn, ngày và đêm. Đó là bước đầu tiên từ Đức Chúa Trời, giáng xuống. Ngày và đêm, không ngưng nghỉ! Và anh em nghĩ rằng chúng tôi làm ồn quá. Anh em nghĩ gì về hàng triệu Kia ở chung quanh Ngài? Với một Tiếng mà làm rung động những trụ cột đền thờ, khi chỉ Một trong Họ kêu lớn, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay,” anh em biết, Tiếng của Người làm rung động đền thờ. Khi, hàng triệu người trong số Họ đang kêu lớn quanh Ngài của Đức Chúa Trời, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, Chúa Đức Chúa Trời Toàn Năng. Thánh thay, thánh thay, thánh thay, Chúa Đức Chúa Trời Toàn Năng!”

Với các cánh che mặt Họ, các cánh che chân Họ, là các cánh; sự tôn kính, tôn trọng. Ô, chao ôi!

¹⁰¹ Vậy thì không có sự tôn kính hay tôn trọng cho bất cứ điều gì nói về sự thánh khiết. Anh em nói về sự thánh khiết, anh em bị gọi là một thánh quá máu. Ừ-m. Không có sự tôn kính, cũng không có sự tôn trọng nào dành cho Đức Chúa Trời, dân sự của Ngài, hay Lời Ngài. Vậy thì, nhóm người thiếu tôn kính này sẽ kết thúc ở đâu?

¹⁰² [Anh Ben Bryant nói, “Alaska.”—Bt.] Tôi nghĩ anh đúng đấy, Ben à. [Hội chúng cười.] Anh nói hoàn toàn chính xác lúc đó, anh bạn à. [“Cảm ơn anh.”]

Vâng, điều đó gần như đúng. Nhóm người bất kính này sẽ kết thúc vào lúc đó ở đâu? Nhóm người bất kính này sẽ kết thúc ở đâu, chính là điều đó, những người mà không có sự tôn trọng, chút nào, dành cho Đức Chúa Trời?

¹⁰³ Anh em biết đấy, trước đây thì, nếu một người đàn bà hay một người đàn ông nói họ là một tín hữu Cơ-đốc, người ta đã kính trọng điều đó. Nhưng, ngày nay, người ta chỉ giống như thấy họ có thể đem điều đó ra làm trò cười thế nào. Hiểu không? Hiểu không? Nhóm người bất kính! Chao ôi!

Tại sao? Anh em biết điều gì không? Đây là lý do. Họ không có ý thức rằng Đó là Lẽ thật. Họ không có ý thức về Đức Chúa Trời. Họ không nhớ rằng Kinh Thánh nói, rằng, “Các Thiên sứ của Đức Chúa Trời đóng trại chung quanh những người kính sợ Ngài.” Họ không chỉ đến và thăm viếng họ. Họ, Họ còn cắm Trại của họ xuống. A-men. “Các Thiên sứ của Đức Chúa Trời đóng trại chung quanh những người kính sợ Danh Ngài,” ở lại đó ngày và đêm.

Người anh em da màu lớn tuổi hát bài hát ấy, *Các Thiên Sứ Cứ Canh Giữ Tôi*. Nói, “Quanh đêm, luôn ngày, các Thiên sứ cứ canh giữ tôi.” Đúng thế. “Quanh đêm và luôn ngày, các Thiên sứ cứ canh giữ tôi.”

¹⁰⁴ Chúa Jê-sus đã phán, về, “Những con trẻ ấy,” phán, “hãy giữ mình để các người đừng khinh để một đứa nào trong chúng, vì các Thiên sứ của chúng nó luôn thấy mặt Cha Ta là đấng ở trên

Trời.” Hiểu không? Họ luôn đóng trại chung quanh, canh giữ những người ấy.

¹⁰⁵ Và người ta thậm chí không tin điều đó, những người không tin kính. Chúng ta sẽ tiếp tục về, “Những người tin kính và những người không tin kính là gì,” vào buổi sáng, nếu là ý Chúa. Bây giờ để ý, họ thậm chí không tin điều đó. Họ đã đánh mất hết mọi khuôn phép, mọi sự tôn trọng, mọi sự tôn kính, và tuy nhiên vẫn đi nhà thờ. Đám người bất kính nhất ở đó là, là họ những người mà đi nhà thờ. Đúng thế.

¹⁰⁶ Một người bán rượu lậu hay một người buôn rượu lậu đi xuống phố, dạo quanh, và say xỉn, anh em nói chuyện với người ấy về Chúa, người ấy sẽ đứng và nói chuyện với anh em.

Một số những người hủ lậu kia, những người tự xưng mình là tín hữu, những thuộc viên giáo hội, sẽ cười ngay vào mặt anh em, vì anh em không thuộc về giáo hội của họ. Đúng thế. Chắc chắn. Họ bất kính. Anh em nghĩ mình phải thuộc về bè phái tầm thường của họ nếu không thì anh em thậm chí không sống nhờ trên vệ đường của họ. Hiểu không? Đó là sự thật. Bất kính!

¹⁰⁷ Bây giờ, những Thiên sứ này, khi Họ ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, Họ đã...

Hãy tin điều mà Đa-vít đã nói. Hãy nhớ, chúng ta đã ở đây, cách đây vài đêm, khi tôi giảng về điều gì đó. Và ông đã nói, Đa-vít đã nói, “Tôi hằng để Chúa ở trước mặt tôi, để tôi sẽ chẳng bị rúng động. Hơn nữa,” ông nói, “thế thì, khi tôi làm điều đó, xác thịt tôi sẽ yên nghỉ trong hi vọng.” Vâng, thưa quý vị. “Vì tôi biết điều gì...Ngài sẽ chẳng bỏ linh hồn tôi trong âm phủ, Ngài cũng sẽ không để cho Đấng Thánh Ngài thấy sự hư nát. Vì, Chúa luôn ở trước mặt tôi.”

¹⁰⁸ Bất cứ nơi nào anh em đi, hãy đặt để Đức Chúa Trời. Nếu một người nổi giận và nguyên rủa anh em, hãy đặt Đức Chúa Trời giữa anh em và người ấy. Nếu một người gọi anh em là thánh quá máu, hãy đặt Đức Chúa Trời giữa anh em và người ấy. Nếu vợ nổi giận với anh em, hãy nhớ đến Đức Chúa Trời. Nếu chồng nổi giận, hãy nhớ đến Đức Chúa Trời. Nếu con cái làm anh em bực mình, hãy nhớ đến Đức Chúa Trời. Hiểu không? Hề anh em

làm điều gì, hãy nhớ đến Đức Chúa Trời. Nếu cha và mẹ đánh bạn một cái và chỉnh sửa bạn, hãy nhớ đến Đức Chúa Trời, hãy nhớ Đức Chúa Trời phán những gì về điều đó. “Hãy dạy cho trẻ thơ con đường nó phải đi.” Hiểu không? Luôn luôn nhớ, nhớ đến Đức Chúa Trời. Đặt Đức Chúa Trời ở trước anh em, và anh em sẽ có sự tôn kính dành cho Đức Chúa Trời và tôn trọng Ngài. Đúng thế.

¹⁰⁹ Bây giờ hãy xem. Hai cánh, Ngài che mặt Ngài. Và hai cánh... Điều đó có nghĩa là sự tôn kính, sự tôn kính trước Đức Chúa Trời, cúi đầu, che mặt Ngài.

Vậy thì, chúng ta—chúng ta không có cánh nào để che mặt chúng ta. Chúng ta cúi đầu nơi chân Ngài; cúi đầu chúng ta và cầu nguyện trong sự tôn kính, tôn trọng. Vâng, thưa quý vị. Hãy nhận biết Điều đó.

Và hai cánh, Ngài che chân Ngài. Chân Ngài, che chân Ngài lại, tượng trưng cho sự khiêm nhường và tôn trọng.

¹¹⁰ Giống như Môi-se, Môi-se trong sự—sự tôn kính, về Đức Chúa Trời phán bảo cho ông biết ông đang ở trên đất thánh, ông đã cởi giày ra. Hiểu không? Ông đã làm điều gì đó với đôi chân của mình.

Phao-lô, trong sự tôn kính trước Đức Chúa Trời, sự tôn kính, khi Thiên sứ của Chúa đến trước ông, Trụ Lửa đó, ông đã sấp mình xuống đất, sấp mặt ông. Tôn trọng!

Giăng Báp-tít, ông đã có sự tôn kính như vậy khi ông thấy Chúa Jêsus đến, ông nói, “Ta thậm chí không đáng rờ đến chân Ngài.” Hiểu không? Bàn chân, tỏ cho thấy sự tôn kính. Hiểu không?

¹¹¹ Ô, hãy ý thức! Đây là việc duy nhất để ý thức về, sự hèn hạ của anh em. Nếu anh em muốn đến nơi nào đó với Đức Chúa Trời, hãy tự làm cho mình thật nhỏ bé.

Đừng tự làm cho mình quan trọng giống như Ô-xia. Ông đã vào nơi đó, và ông nói, “Ta sẽ làm việc này, dù thế nào đi nữa. Cho dù ta... Các người không việc gì phải bảo ta.” Hiểu không?

Ông nên tự hạ mình. “Vâng, thưa tôi tớ của Đấng Christ, xin tha lỗi cho tôi.” Ông đã không bao giờ bị phung. Không. “Ta biết

đó là việc của các người. Đức Chúa Trời đã kêu gọi các người. Đó là chức vụ của các người. Các người cứ tiến hành và làm đi, thưa các ông. Ta rất xin lỗi.” Quay trở ra, thì đã có sự biên chép khác trong Sách này.

Nhưng khi ông bị chỉnh sửa, ông đã giận dữ.

¹¹² Anh em chỉnh nhiều người về điều gì đó, hay nói cho họ biết về việc làm sai trật của họ, họ sẽ bỏ hội thánh. Họ sẽ không...Đi nói với người nào đó, bảo phụ nữ họ không nên để tóc ngắn. “Ồ, tôi sẽ đi nơi nào mà người ta có thể để tóc ngắn.”

¹¹³ Một phụ nữ đã đi ở đây cách đây đã lâu...Tôi đã đưa vợ tôi xuống. Chúng tôi đã dự một buổi nhóm. Nàng không có thì giờ để gội đầu. Và nàng...Tôi bảo nàng đi đến một trong những tiệm làm đẹp ở đó và gội đầu. Nàng đi qua đó, và người phụ nữ ấy thậm chí không biết cách để bôi dầu tóc nàng lên. Chị ta quấn nó lên đỉnh đầu nàng. Đi qua, nói, “Tôi chưa bao giờ gội đầu người nào, có tóc dài như vậy.” Vì vậy, họ không biết gì về việc ấy. Tôi không biết.Ồ, chao ôi! Hiểu không?

¹¹⁴ Họ không biết gì về điều đó. Tại sao? Đó là bởi vì họ đã ngồi ngay dưới một bục giảng yếu đuối, đúng, hoàn toàn đúng, một bục giảng yếu đuối mà không muốn nói lên Lễ thật. Họ thỏa hiệp với Điều đó. Hiểu không? Tốt hơn, nó sẽ tốt hơn nếu chị em nghe Điều đó. Và anh em đến nói chuyện với một người trong họ, họ sẽ đứng dậy, và nổi giận, và nói, “Tôi sẽ không bao giờ nghe gã thánh quá máu đó lần nữa.” Hiểu không? Cứ việc, hồi Ô-xia. Đúng thế.

¹¹⁵ Bệnh phung, ồ, tôi thà bị phung, bất cứ lúc nào, hơn là bị loại phung đó. Đó là bệnh phung của linh hồn. Hiểu không? Khi anh em đi lên và bước ra, anh em ngay lúc đó khởi phát bệnh phung lần nữa, tội lỗi, là thứ mà còn tệ hại hơn bệnh phung. Nó là bệnh phung của linh hồn.

¹¹⁶ Ô-xia chắc chắn đã chết, “Và đã ngủ với các tổ phụ mình,” Kinh Thánh đã nói. Mà, ông đã được cứu, bởi vì ông thật sự đã làm điều gì đó sai. Nhưng khi anh em làm điều đó, biết rõ hơn, thì anh em khởi phát, bệnh phung của linh hồn. Và lúc ấy không có cách để lấy một linh hồn bị phung vào. Anh em biết điều đó.

Vậy, thế thì, hãy tự khiêm nhường. Tự hạ mình trước mặt Đức Chúa Trời. Hãy nhận biết. Đừng tự đắc và thói phồng. Hãy tra xem Kinh Thánh và thấy nó đúng không.

¹¹⁷ Cách đây không lâu, tôi đã nói với người nào đó. Họ nói, “Anh Branham ơi, tôi hiểu rằng anh là tín đồ ‘Jêsus Duy Nhất.’”

Tôi nói, “Anh hiểu sai rồi.” Hiểu không? Tôi nói, “Tôi không phải là người Jêsus Duy Nhất.”

Nói, “Ồ, anh làm phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus mà.”

¹¹⁸ Tôi nói, “Điều đó không làm tôi trở nên người Jêsus Duy Nhất.” Tôi nói, “Giáo lý Jêsus Duy Nhất, họ làm phép báp-têm, ‘để được sự tái sinh.’ Tôi không tin vào điều đó.”

Tôi không tin, ngay khi anh em làm phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus, thì được tha—tha linh hồn mình, tội lỗi mình. Tôi tin Phi-e-rơ đã nói, “Hãy hối cải, trước tiên,” hãy quay lại. Anh em đã bỏ qua dấu hiệu. Hãy quay lại. Hãy hối cải, và rồi tỏ cho thế gian thấy rằng anh em đã chịu, đang được báp-têm. Tôi tin sanh lại...điều đó...

Tôi không tin vào việc được sanh lại là phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Đó không phải là phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Nó là việc được sanh ra lại, lần nữa. Chúng ta được sanh lại bởi Huyết. Tế bào Huyết đến từ...tôi muốn nói, tế bào sự sống đến từ Huyết. Anh em chịu phép báp-têm, bằng Đức Thánh Linh, vào trong Thân thể. Nhưng anh em được sanh ra bởi Huyết. Chắc chắn rồi. Anh em được sanh ra bởi huyết của người cha mình. Tôi được sanh lại bởi Huyết của Cha tôi, và bởi của anh em, bởi Cha của chúng ta, là Đấng Christ. Vâng, thưa quý vị.

¹¹⁹ Nhưng, anh em thấy, chúng ta không tin vào việc đó. Bởi vì chúng ta chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ, không làm cho chúng ta là tín đồ Jêsus Duy Nhất, không chút nào. Không, thưa quý vị.

¹²⁰ Vâng, thưa quý vị. Môi-se tự hạ mình trong sự Hiện diện, khi ông nghe Tiếng của Đức Chúa Trời đó phán ra như thế. Phán, “Hãy cởi giày ngươi ra.” Và Môi-se cúi xuống ngay và cởi giày mình ra. Hiểu không? Đúng thế.

121 Phao-lô, khi Ánh Sáng đó làm ông té xuống đất. Ngài phán, “Hỡi Sau-lơ, Sau-lơ, sao ngươi bắt bớ Ta?”

Thưa rằng, “Lạy Chúa, Ngài là Ai?” Ngay xuống dưới đất. “Ấy là Ai?”

Phán, “Ta là Jêsus.” Trụ Lửa đó, “Ta là Jêsus. Ngươi đá đến ghim nhọn thì là khó chịu cho ngươi vậy.”

Thưa, “Lạy Chúa, tôi phải làm gì?” Ông đã sẵn sàng.

122 Giảng Báp-tít đã thấy Ngài đến. Một trong những người vĩ đại nhất! Chúa Jêsus phán đã không hề có một người nào, được sanh ra bởi một người đàn bà, mà lớn như Giảng. Và khi Giảng đã thấy Ngài, ông nhận biết mình quá thấp hèn. Ông nói, “Ta không đáng cởi giày của Ngài.” A-men.

123 Luôn luôn để ý, một người quan trọng tự hạ mình. Con đường đi lên là con đường đi xuống, luôn luôn vậy. Hãy tự làm cho mình thấp hèn, và Đức Chúa Trời sẽ mang anh em lên. “Kẻ nào tự tôn mình lên sẽ bị hạ xuống, nhưng kẻ nào tự hạ mình xuống sẽ được tôn lên.” Ồ, chao ôi! Tôi thích điều đó.

124 Hãy làm cho chính mình thấp hèn. Luôn luôn là thấp hèn. Đừng cho mình là người quan trọng. Hãy là người thấp hèn. Hiểu không? Đức Chúa Trời là Đấng duy nhất, ở giữa chúng ta, mà là lớn, dù thế nào đi nữa. Đúng thế.

125 Anh em luôn nói, “Đó là một hội thánh thánh khiết. Dân sự thánh khiết.” Ồ, không. Chính là Đức Chúa Trời thánh khiết, đúng thế, và một hội thánh không thánh khiết và những người không thánh khiết. Đúng. Không có chuyện như một hội thánh thánh khiết như vậy; chính là một Đức Chúa Trời thánh khiết trong hội thánh. Không phải là một dân thánh khiết; chính là Đức Thánh Linh ở trong dân sự. Thế thì, anh em không đang nói chuyện về dân sự; họ đang nói chuyện, Đức Thánh Linh mà ở trong dân sự.

A-men. Vâng, thưa quý vị. Đó là lời đúng. A-men. Điều đó đã đạt được mục đích. Tôi cảm thấy điều đó. Vâng, thưa quý vị. Ngài thích điều đó. Tôi biết thế. Tuyệt quá. Vâng, thưa quý vị. Tốt lắm.

126 Hãy tự làm mình thấp hèn. Người che phủ mặt Người bằng hai cánh, sự tôn kính. Người tự hạ Mình, bằng sự che phủ đôi chân Người.

Bây giờ, thứ ba, với hai cánh Người dùng để bay. Người đặt mình vào hành động với hai trong các cánh đó. Người tôn kính trước mặt Đức Chúa Trời. Người khiêm nhường trước Đức Chúa Trời. Không chỉ thế thôi, Người hoàn toàn không ngồi ở đó, nhưng Người đặt chính Người trong hành động. Nói về một Hội thánh! A-men. Đặt chính Mình vào hành động! Bất kể Người có cái gì, Người sẵn sàng hành động với nó. Vâng, thưa quý vị. Điều duy nhất Người có thể nói là, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, là Chúa Đức Chúa Trời Toàn Năng,” nhưng Người đặt chính Người vào hành động với điều đó. Đúng thế. Người phải hành động.

Đó là những gì Hội thánh cần tối nay, là, trước tiên, là tôn kính; điều kế đến, là khiêm nhường; rồi chính anh em hành động. Vâng, thưa quý vị.

¹²⁷ Ngài đã tỏ cho nhà tiên tri thấy, khi Ngài tỏ cho tiên tri thấy cách Ngài giới thiệu đầy tớ Ngài, cách Ngài định làm như thế nào. Anh chàng trẻ tuổi này đã làm gì, Thiên sứ này? Tiên tri này thấy Tiếng Người làm rung động những trụ cột trong đền thờ khi Họ la lớn, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, Chúa Đức Chúa Trời Toàn Năng!” Và tòa nhà rung động. Và Họ la lớn lần nữa, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, Chúa Đức Chúa Trời Toàn Năng!” Và tòa nhà rung động.

¹²⁸ Ê-sai nói, “Khốn nạn cho tôi!” Một tiên tri, một tiên tri được chứng thực, được sanh ra là một tiên tri, tiên tri quan trọng của Kinh Thánh, và người đã nói, “Khốn nạn cho tôi, vì mắt tôi đã nhìn thấy sự vinh hiển của Đức Chúa Trời.” Nhìn xem vị tiên tri đó tự hạ mình. Một tiên tri, người mà Lời Đức Chúa Trời đã đến với, nhưng khi người đã thấy một khái tượng bày tỏ, người nói, “Khốn nạn cho tôi, vì tôi đang đứng quá gần đến nỗi tôi thấy sự Hiện diện của Chúa.”

¹²⁹ Người dân Mỹ hiện đại chúng ta có thể thấy nó xảy ra, và bỏ đi và cười nhạo nó. Vâng. Đúng thế. Khi mà, anh ta thấy một khái tượng được biểu hiện, một khái tượng biểu hiện. Hỡi Đức Chúa Trời, xin thương xót thế gian tội lỗi này!

130 Một khả tượng được biểu hiện! Người kêu lên, “Khốn nạn cho tôi, vì tôi là một người có môi dơ dáy, và tôi ở giữa một dân có môi dơ dáy. Xong đời tôi rồi. Chẳng có gì tốt về tôi.”

131 Ồ, anh em nói, “Cầu Chúa ban phước lành, tôi thuộc về Trưởng Lão, Giám Lý, Báp-tít, Ngũ Tuần! Tôi không phải ngồi và lắng nghe thứ như vậy.” Thật có một sự khác biệt biết bao! Thật là một sự khác biệt!

132 Hãy nhớ, tiên tri này, được kêu gọi từ sự sanh ra của ông, được chứng thực, được định trước cho chức vụ của người, và đang tìm kiếm Lẽ thật, và người đã ở với vị vua. Người đã thấy các công việc của Đức Chúa Trời được biểu hiện. Nhưng khi một khả tượng mở ra trước mắt, thay vì người tự tôn cao mình, người nói, “Khốn nạn cho tôi! Xong đời tôi rồi. Tôi ở trong điều đó bây giờ, vì mắt tôi đã thấy sự vinh hiển của Đức Chúa Trời.”

133 Và chúng ta có thể thấy sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, và chúng ta sẽ đi dạo quanh, nói, “Một đám thánh quá máu, những người đó bị điên.” Không lạ gì chúng ta không đến được nơi nào cả.

134 Nên nhớ, tôi đã nói với anh em, khi tôi đi xuống đây, nói điều gì đó mà sẽ giúp ích dân sự. Hiểu không? Vâng. Chúng ta phải tôn kính điều đó. Chúng ta phải dành cho nó chút ít sự kính trọng mà chúng ta có thể, khi chúng ta thấy một khả tượng mở ra từ Đức Chúa Trời phán ra, và biết đó là Lẽ thật.

135 “Khốn nạn cho tôi,” Ê-sai đã nói. “Tôi đang ở trong một tòa nhà ở đây tối nay,” hay ngày hôm nay, hoặc bất cứ khi nào, “và tôi thấy sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Tôi thấy một Thiên sứ phán, và tôi thấy điều gì đó hành động. Và tôi ngược nhìn ở đó, và tôi thấy Đức Chúa Trời biểu hiện ngay tại đây. Khốn nạn cho tôi, vì tôi là người có môi dơ dáy, và tôi ở giữa một dân có môi dơ dáy.”

136 Hãy xem điều gì đã xảy ra. Ồ, Ngài đã làm gì? Ngài đã tỏ cho Ê-sai, đấng tiên tri, rằng nhiều người sẽ được tôn trọng, sẽ được tôn kính trong sự Hiện diện của Ngài, tôn kính và khiêm nhường, và rồi hành động. Đúng thế. Đánh vào hành động.

¹³⁷ Giống như người đàn bà bên giếng, khi nàng đã thấy điều gì đó xảy ra, thưa anh em, nàng đã có hai cánh. Nàng bỏ đi, với chúng, thật nhanh. Nàng đi ra ở đó, cái giếng của Gia-cốp, để kiếm một ít nước ô nhiễm đó mà họ đang tranh cãi về. Nhưng khi nàng được uống từ Nguồn Sự Sống đó, nàng đi vào hành động thật nhanh.

Nàng không nói, “Thưa Ngài, xin cho tôi biết ở đâu Ngài đã có được học vấn của Ngài? Ngài đã có được thứ ấy ở đâu? Ngài đã học nó bằng cách nào?” Hay là, “Làm sao Ngài biết rằng tôi có năm đời chồng? Làm sao Ngài biết tôi có điều gì đó không ổn? Làm sao Ngài biết tôi là người đàn bà Sa-ma-ri? Làm sao Ngài đã biết những điều này?”

Nàng không hề hỏi. Nàng nói, “Thưa Ngài, tôi nhận biết Ngài là Đấng Tiên Tri. Chúng tôi biết khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ nói cho chúng tôi những việc này.” Ồ, chao ôi! Nàng nhận ra nó bằng lời Kinh Thánh, và nàng nói, “Tôi biết, khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ nói cho chúng tôi biết những điều này.” Ừm!

Ngài phán, “Ta chính là Đấng ấy.”

¹³⁸ Nàng liền hành động. Nàng chạy ngay vào trong thành, thật nhanh như có thể được. Nói, “Hãy đến, xem một Người Mà đã bảo cho tôi mọi điều mà tôi đã làm. Đây há chẳng phải là chính Đấng Mê-si sao?” Khi nàng thấy Lẽ thật, nàng không cố tránh né nó, nhưng nàng chắc chắn dành cho Nó một số—một số, nhiều sự tôn kính. Và nàng chắc chắn ủng hộ Nó nhiều. Bởi vì, nàng chạy vào thành phố, nói, “Các người hãy đến, xem. Nếu các người không tin điều đó, hãy đến, đi với tôi.”

¹³⁹ Vinh hiển thay! Tôi cảm thấy giống như một thánh quá máu tối nay. Vâng, thưa quý vị. Chà! Nếu đó là cách anh em cảm thấy, là một thánh quá máu, xin để tôi là người ấy. Vâng, thưa quý vị.

Tôi biết Ngài đúng. Tôi biết Ngài ở đây. Tôi biết cùng một Đấng Mê-si đó. Tôi biết rằng cùng một Đức Chúa Trời đó. Cùng một Đấng Christ đó ở ngay tại đây trong tòa nhà nhỏ bé, cũ kỹ nóng nực này tối nay. Tôi có thể chứng minh điều đó với quý vị. A-men.

140 Hãy nhìn xem Thiên sứ đó của Chúa đang đứng trong góc ở đó, ngay trên một người đang ngồi ở trên đây. Tên người đó là... Ông là một mục sư khả kính. Ông Witt. Ông ấy từ bang Virginia đến. Đúng. Bị suy nhược thần kinh. Nếu ông tin hết lòng, ông có thể về nhà và được khỏe mạnh. Ông tin điều đó không, thưa ông? Được rồi. Hãy về nhà, được khỏe mạnh. Bệnh suy nhược thần kinh của ông đã hết.

141 Ở đó, bên phải, đang ngồi ngay ở đó, tên ông là Morriah. Ông từ Illinois đến. Ông ấy bị bệnh trực tràng. Nếu ông tin điều đó, thưa ông! Ông tin điều đó không? Tôi là người lạ với ông. Nếu ông tin điều đó, nó sẽ lia khỏi ông. [Anh Morriah nói, “Tôi tin nó.”—Bt.] Ha-lê-lu-gia!

Khi than Lửa xưa chạm nơi miệng của tiên tri,
 Khiến người được thánh sạch trong tâm hoài;
 Khi Tiếng của Đức Chúa Trời phán, “Ai sẽ đi cho
 chúng ta?”

Thì người đáp, “Có chính tôi đây. Xin hãy sai
 tôi.”

142 Cho dù bị bắt bớ hành hạ thế nào đi nữa, cho dù phải mang thập tự giá thế nào đi nữa, “Xin hãy sai tôi, Chúa ôi. Có tôi đây.” Cho dù anh em bị bực đãi, cho dù *thế này, thế nọ, hay thế kia*, “Xin hãy sai tôi.”

143 Ngài là Đấng Mê-si không hề thay đổi. Ngài ở ngay tại đây giờ này. Tôi thấy Ngài lần nữa. A-men.

144 Đó là gì? Người đàn bà ấy đã hành động. Bà đã dùng các cánh và bắt đầu bay đi. Bà hành động thật nhanh.

145 Khi, sứ đồ Phi-e-rơ, khi ông đã nhận Đức Chúa Trời ở Lời Ngài, ngày nọ ngoài biển khơi. Ông đã đánh cá suốt đêm và chẳng được gì. Và Chúa Jê-sus đến với ông. Ngài phán, “Hãy thả lưới phía bên kia mạn thuyền.”

146 Ông thưa rằng, “Lạy Chúa, tôi là người đánh cá. Tôi biết khi nào chúng đớp mồi và khi nào chúng không. Tôi biết chúng ở đâu và chúng không ở đâu. Nhưng tôi đã đánh cá suốt đêm mà chẳng được ngay cả một con cá chép. Bây giờ, nếu Ngài phán, ‘Hãy thả lưới ở đó,’ tôi biết không có cá ở đó. Nhưng, theo Lời

Ngài, Chúa ôi, tôi sẽ thả lưới xuống.” Ông đã làm gì? Ông đã hành động. A-men.

¹⁴⁷ Đây là một hồ đầy nước. Nếu quý vị chưa hề được làm phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus, đây là lúc hành động. Nếu quý vị chỉ là thành viên giáo hội, và không biết Đức Chúa Trời bởi phép báp-têm, bằng Đức Thánh Linh, đây là lúc hành động. Đứng. Hãy che mặt quý vị, bằng sự tôn kính. Che chân quý vị, bằng sự khiêm nhường, và quì gối xuống. Và bắt đầu hành động. Nếu quý vị không biết Đức Chúa Trời, hãy hành động.

¹⁴⁸ Khi người mù, mà không thể thấy, khi Chúa Jêsus phán với người, và nhổ nước miếng vào bùn và đặt nó lên mắt người, và để người được chữa lành—lành. Khi Ngài làm thế, người đã hành động. Người đã loan truyền danh tiếng Ngài. Người không cố thối lui. Nhưng, thưa anh em, người rao truyền danh tiếng Ngài khắp cả các vùng chung quanh. Người đã làm gì? Người đã hành động. Có lần, một người mù được chữa lành.

Nói, “Người Đó là một tội nhân. Anh thậm chí không biết Người.”

¹⁴⁹ Người mù đáp, “Tôi không biết, Người có phải là tội nhân, hay không. Nhưng tôi biết một điều này, đó là tôi đã từng bị mù, mà bây giờ tôi được thấy.” Người đã làm gì? Người đã hành động.

¹⁵⁰ Đó là điều hội thánh cần: hành động ngay. Chúng ta đã có quá nhiều hình thức. Chúng ta đã có quá nhiều người tước vị cao của thế gian. Chúng ta cần phải hành động. A-men.

Người truyền bá danh tiếng Ngài rộng rãi, khắp mọi nơi.

¹⁵¹ Dân sự vào ngày lễ Ngũ tuần, họ đã không biết nhiều lắm. Họ không thể ký tên của chính họ, một số người trong họ. Họ đã hoảng sợ, và lên phòng cao. Nhưng, một ngày kia, họ đã làm gì? Họ đi lên đó trong sự vắng phục với Lời Ngài. Họ đã nhận lấy Lời Ngài.

Ồ, nếu dân sự ngày nay sẽ chỉ nhận Lời Ngài, thì họ sẽ hành động.

¹⁵² “Các ngươi hãy đợi trong thành Giê-ru-sa-lem,” Lu-ca 24:49. “Các ngươi sẽ nhận lãnh Đức Thánh Linh sau điều này, lời hứa, sau khi Đức Thánh Linh giáng trên các ngươi, thì các ngươi sẽ

làm chứng về Ta,” Công vụ 1:8. Lu-ca 24:49 đã nói, “Này, Ta ban cho các người điều Cha Ta đã hứa, nhưng hãy đợi ở thành Giê-ru-sa-lem cho đến khi các người được mặc lấy quyền phép từ trên Cao.”

Bao lâu? Một giờ, hai giờ, mười ngày, bốn tháng, sáu tháng chẳng? Không có gì quan trọng. “Cho đến khi.” Đó là bao lâu? Cứ cho đến khi. Khi anh em cầu xin Đức Chúa Trời bất cứ điều gì, hãy ở lại ngay tại đó, cho đến khi. A-men. Chà! Tôi—tôi cảm thấy dễ chịu. Hãy ở lại cho đến khi. Cho đến khi nào? Cho đến khi nó xảy ra. Tuyên bố nó. Tin nó. Nằm giữ nó. Đi hành động. Làm chứng về nó. Vinh hiển thay! Vâng. Hãy làm chứng. Đừng sợ. Hãy hành động.

¹⁵³ Họ đã ở trên phòng cao. Làm gì? Ngợi khen và chúc tụng Đức Chúa Trời. Vì điều gì? Lời hứa. Họ biết nó phải đến. Anh em đây. Hãy hành động. Hãy đi ngợi khen Đức Chúa Trời cho tới khi lời hứa được ứng nghiệm. Anh em đã có lời hứa.

¹⁵⁴ Nếu bạn tin Đức Chúa Trời chữa lành, hãy cứ hành động. Nếu bạn tin Ngài sẽ kêu gọi bạn giờ này, và bạn đang nắm chặt Ngài, hãy cứ hành động. A-men. Hãy cứ hành động. Bạn có hai cánh, vậy hãy dùng chúng. Hãy cứ hành động. Hãy vẫy cánh lui tới, “Lạy Chúa, con tin. Chúa ôi, con tin.” Bạn không thể cứ la lớn, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay,” bạn phải nói, “Lạy Chúa, con tin.” Hãy tiếp tục hành động. A-men.

¹⁵⁵ Họ vẫn hành động cho tới khi “đã có một tiếng từ Trời đến giống như tiếng gió thổi ào ào,” rồi họ đã thật sự hành động. Lúc đó họ đã đi hành động. Ừ-m.

¹⁵⁶ Thưa anh em, chị em, những gì chúng ta đã thấy xảy ra trong những ngày sau rốt này phải đặt chúng ta trong tình trạng hành động. A-men. Chúng ta nên hành động. Điều đó hoàn toàn chính xác.

Chúng ta ngồi chung quanh dường như nó là điều gì đó...Và, ồ, nhiều người ngồi chung quanh, những người Ngũ Tuần. Chúa sẽ thực hiện điều gì đó. Họ nói, “Ừm! Điều đó khá tốt.” Ồ, chao ôi! Đừng trông có vẻ giống như một Sê-ra-phim mà sống gần với Đức Chúa Trời lắm. Ừ-m. Đúng thế.

¹⁵⁷ Một sứ giả, đó là người thậm chí gần gũi hơn với Đức Chúa Trời, anh chị em trở nên con cái Ngài, vượt ra giới hạn của bàn thờ bằng đồng. Sê-ra-phim ở tại bàn thờ bằng đồng. Nhưng anh chị em, như là con trai hay con gái, đi ngay vào trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Anh chị em không phải đi qua bất cứ thầy tế lễ nào và tất cả những điều này. Ngài là Thầy Tế Lễ của anh chị em. Hiểu không? Ngay tại đó trong sự Hiện diện của Ngài, như là các con trai và các con gái. Thưa anh em, tôi tin chúng ta có nhiều cánh hơn hai cánh. A-men. Chúng ta có Đức Thánh Linh. Đúng thế.

¹⁵⁸ Nhưng chúng ta nên hành động với sự tôn kính và khiêm nhường. Không hành động để cố đẩy điều gì đó lên người khác, nhưng với sự tôn kính và khiêm nhường như vậy, để chúng ta có thể đi trong hành động, nói, “Khốn thay cho chúng tôi! Chúng tôi đã thấy sự Hiện diện của Đấng Toàn Năng. Chúng tôi đã thấy những khải tượng xảy ra, đúng những gì Ngài đã phán, ‘Các công việc mà Ta làm, các người cũng sẽ làm. Các người sẽ làm nhiều hơn điều này nữa, vì Ta đi về cùng Cha Ta.’”

¹⁵⁹ Chúng ta đã thấy nhiều việc xảy ra hơn điều đã được chép. Và, ồ, chúng ta đã thấy nhiều điều xảy ra trong một buổi nhóm, với nhiều sự việc, hơn đã chép trong Kinh Thánh. Đúng. Nhiều hơn trong một buổi nhóm hơn là đã được chép trong ba mươi ba năm rưỡi của cuộc đời Ngài. Đúng thế. Hãy suy nghĩ về điều đó. Chúng ta đã thấy nó bằng mắt mình. Chúng ta đã thấy nó xảy ra. Chúng ta đã thấy nó được nói trước, ứng nghiệm, hãy xem nó. Người què, mù, bại liệt, tàn tật! Những điều đã được nói trước, đã xảy ra chính xác, không bao giờ sai. Thưa anh em, điều đó nên đặt chúng ta trong hành động với sự khiêm nhường và tôn kính.

¹⁶⁰ Trở lại từ các thời kỳ trong Kinh Thánh, khi Trụ Lửa ở trên dân Y-sơ-ra-ên, và Nó đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta. “Ta đến từ Đức Chúa Trời và trở về cùng Đức Chúa Trời.”

Thánh Phao-lô đã thấy Nó và sắp mặt mình. Một giáo sư lớn như Phao-lô, được ngồi học dưới Ga-ma-li-ên, đã dẫm mình trong bụi đất và kêu khóc, “Lạy Chúa, lạy Chúa, Ngài là Ai? Tôi sẵn sàng

đi.” Một người vĩ đại, những gì ông đã có, một học giả, và ông đã tự hạ mình bởi vì ông đã thấy Trục Lửa.

¹⁶¹ Không chỉ chúng ta thấy Nó với đôi mắt của chúng ta, đang di chuyển giữa chúng ta, nhưng thậm chí chúng ta còn thấy Nó trong khoa học. Điều đó nên đặt chúng ta trong trạng thái hành động. Chúng ta thấy Nó làm những việc giống như Nó đã làm trước đó. Nó cũng làm vậy cho đến ngày nay, lời hứa của Cha. Chao ôi! Đó là gì? Nó đến để chứng thực Lời, để chứng minh Lời là vậy. Điều đó phải đặt Hội thánh vào hành động. Anh chị em không nghĩ thế sao? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

¹⁶² Với hai cánh Ngài che mặt Ngài, trong sự tôn kính. Hai cánh Ngài che chân Ngài, sự khiêm nhường. Và với hai cánh Ngài đã đi để làm việc. Ngài đã đi, để hành động.

¹⁶³ Vậy thì chúng ta nên hành động, trong sự tôn trọng đối với Lời. Chúng ta nên nói cho nhiều người biết.

¹⁶⁴ Những dấu hiệu về sự Đến của Ngài đang xuất hiện, ở mọi nơi, chúng ta thấy nó đẩy ra từ trong Lời. Chúng ta nghe Đức Thánh Linh đến, bảo cho chúng ta biết những sự việc nào đó sắp xảy ra.

¹⁶⁵ Cách đây không hơn hai mươi năm, cũng ngay từ tòa nhà này, Nó đã nói về sự xuất hiện của Tổng thống Kennedy. Nó đã nói chính xác điều gì sẽ xảy ra, rằng phụ nữ và đại loại như vậy sẽ bầu cho người này, và chính xác ông sẽ là thể nào. Và chúng ta đã biết mọi việc sau đó, và đã bảo thật chính xác điều gì sẽ xảy ra. Và nó đây này ngày hôm nay. Và ở đây là hội nghị đó sắp diễn ra, liên đoàn giáo hội, và tất cả đến với nhau.Ồ, nó nên đặt chúng ta trong tình trạng hành động! Đúng thế. Ừ-m.

¹⁶⁶ Lời này đến lời khác, như Ngài đã phán, đã được ứng nghiệm ngay bởi chúng ta. Nó làm chúng ta phải hành động.

¹⁶⁷ Giống như đấng tiên tri, chúng ta đã thấy kết quả, hay dấu hiệu cảnh báo sự ra đi; sự chối bỏ, sự tự tôn của các giáo phái, đánh mất vị trí của họ.

¹⁶⁸ Như Ê-sai đã đứng ở đó, ông là một—một người thuộc về giáo phái, lúc ban đầu. Ông nương cậy nhà vua bởi vì vua là một

người tốt, nhưng ông đã thấy những gì sự tự tôn mà vua đã làm với ông. Điều đó đem người đi khỏi, mãi mãi.

Và chúng ta đã thấy những gì mà sự tự tôn của giáo phái đã làm cho giáo hội. Nó đã lấy đi cái gọi là giáo hội giáo phái ra khỏi phe phái mãi mãi. Hãy nói cho tôi khi nào mà một giáo phái đã từng đứng dậy sau khi nó đã ngã xuống. Nó ở đâu? Nhìn lại suốt lịch sử và thấy bất cứ giáo phái nào mà đã từng sa ngã. Ngay khi nó đã lập thành tổ chức, nó sa ngã, và nó không bao giờ trở lại được.

¹⁶⁹ Ô-xia không bao giờ trở lại đền thờ lần nữa. Ông là một người phung, quãng đời còn lại của mình; và được chôn, như một người phung. Vâng, thưa quý vị. Vậy thì, đáng tiên tri thấy những gì điều đó đã làm. Ông đã thấy điều đó, những gì mà sự đề cao đã làm.

“Điều gì? Chúng ta, chúng ta là, gần như mọi...Không người nào có thể đến trong những giáo phái chúng ta trừ phi phải làm một—một bài kiểm tra trước những nhà tâm lý học, để xem chỉ số thông minh IQ của người ấy có đúng, hay không. Người ấy phải có bằng Tiến sĩ Thần Đạo, Tiến sĩ Triết trước khi anh ta thậm chí có thể đến, nói chuyện với chúng ta. Các ban ngành của chúng ta sẽ không nhận anh ta, nếu anh ta không có.” Ồ, chao ôi. “Đám đông đẹp nhất—đẹp nhất trong vùng đến. Hãy nhìn xem các xe hơi đậu chung quanh các chỗ của chúng ta. Có những chiếc xe Cadillac và Rickenbacker, và vân vân.”

¹⁷⁰ Chúng ta đã thấy rằng việc đó chết. Chúng ta thấy nó chết. Và toàn bộ sự việc đã trở nên đầy dẫy những chỗ lở loét, tội lỗi phụ giúp, đúng hơn là, những sự lở loét thối tha, như Kinh Thánh gọi nó. Tất cả đều nhức nhối, với nhau. Nó hôi thối. Đúng thế. Tôi đang nói điều đó, nói cách thuộc linh. Hiểu không? Ừ-m.

¹⁷¹ Chúng ta đã thấy họ đã buông ra sự nắm giữ và am hiểu của họ, về Lời của Đức Chúa Trời, và tôn cao những tín điều. Chúng ta thấy nó đã làm gì? Bị bệnh phung hành hại, sự vô tín. Ừm. Chao ôi, ồ, chao ôi!

Giống như Ô-xia, đã cố chiếm lấy chỗ được xúc dầu của Ngài, về chức vụ được xúc dầu, sau đó ông đã bị hành hại, và ông thấy mình đã làm hỏng nó.

Và chúng ta đã thấy những giáo hội này cố chiếm lấy chức vụ được xúc dầu, để rao giảng Lời Đức Chúa Trời, và trở nên gây rối reng với Nó. Họ không biết làm điều gì. Đặt Lời ra trước họ, họ không biết điều gì để làm. Tất cả chỉ là, “Chúng tôi tin Điều đó đã dành cho thời đại khác.” Nó là gì? Họ bị lộn xộn. Làm sao anh em có thể giữ chức vụ được xúc dầu của Đức Chúa Trời mà lại chối bỏ Lời được xúc dầu của Ngài mà là chính Ngài ở trong hình thức Lời? Làm thế nào anh em có thể chối bỏ Lời là đúng, và rồi vẫn nói rằng anh em được xúc dầu bằng Thánh Linh đó?

¹⁷² Điều duy nhất mà sẽ bày tỏ Lời của Đức Chúa Trời là Chính Đức Thánh Linh. “Khi Ngài, Đức Thánh Linh sẽ đến, Ngài sẽ lấy những việc này của Ta và bày tỏ chúng cho các ngươi.” Đúng.

Làm sao anh em có thể thay thế chỗ của chức vụ được xúc dầu và thuộc về một tín điều hay giáo phái? Chúng chết. Việc để làm là sắp mình xuống và kêu lớn, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, con là một người có môi dơ dáy.” Vâng, thưa quý vị.

¹⁷³ Các giáo phái họ cố thế chỗ của Hội thánh thánh khiết. “Chúng tôi tin nơi Đức Chúa Trời là Cha Toàn Năng, Đấng Tạo Dựng của trời và đất, và Đức Chúa Jêsus Christ là Con Ngài. Chúng tôi tin nơi giáo hội Công giáo Rô-ma thánh và tất cả những điều khác này. Chúng tôi tin vào sự thông công của các thánh đồ.”

¹⁷⁴ Tôi tin vào sự thông công của Đấng Christ. Vâng, thưa quý vị. Tôi tin các thánh đồ thì ở trong sự Vinh hiển. Chắc chắn. Nhưng tôi tin chúng ta có một Đấng Trung Bảo ở giữa Đức Chúa Trời và loài người. Vâng, thưa quý vị. Chọc vào thứ đó ư? Ở đây, Kinh Thánh phủ nhận điều đó.

Họ nói, “Ồ, đó là Kinh Thánh.”

Đó là Đức Chúa Trời. “Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt, và ở giữa chúng ta.” Vậy thì Lời ở trong xác thịt chúng ta, tự bày tỏ chính Mình, được xúc dầu bằng Đức Thánh Linh. Đã đến lúc hành động! Đúng thế.

¹⁷⁵ Những tác động của khái tượng đến trên đấng tiên tri, ồ, chao ôi, đã khiến ông xưng nhận rằng ông là một tội nhân. Đấng tiên tri được xúc dầu, ông nói, “Tôi là một người có môi dơ dáy. Tôi sai rồi. Tôi đã làm sai. Tôi ô uế, chính tôi.” Ông là một người tội lỗi. Ông thú nhận tội lỗi của mình. Vâng, thưa quý vị. Vì một tiên tri của Đức Chúa Trời xưng nhận rằng mình là một tội nhân, đó là điều khái tượng đã làm.

Một Tiến sĩ Thần Đạo, Tiến sĩ Triết học nào đó sẽ cười vào Nó, được cho là hệ thống cấp bậc của giáo hội nào đó.

¹⁷⁶ Anh em nghe những gì đức hồng y đã nói, bản tin đó trên đài ngày hôm nay? Ông nói, “Có một số người dạy rằng sự trở lại của Chúa chẳng bao lâu sẽ đến.” Nói, “ Dĩ nhiên, chúng ta sẽ phải tránh đám người ấy. Chúng ta muốn có một—một tôn giáo thế giới được liên kết.” Thật chính xác.

¹⁷⁷ Các bạn ơi, các bạn đừng ngủ gục lúc này. Sự việc đó thì gần hơn các bạn nghĩ. Người này hầu như là người mà “không biết Joseph,” các bạn biết đấy. Và, hãy xem, điều đó thật đúng là đánh lừa như nó có thể được. Họ đã nắm giữ ngay tại đây, chỗ cuối cùng đó, nơi mà, “Họ sẽ hình thành một hình tượng với nó,” bởi việc nhận lấy liên minh của giáo hội và làm cho nó nói thật giống như con thú đã làm, và ban cho nó quyền lực để bắt bớ tất cả những người tin kính, và sẽ thay đổi nhiều lần và luật pháp của Đức Chúa Trời. Hoàn toàn chính xác những gì Nó nói. Hiểu không?

Chúng ta đến với điều đó, sau này. Đã quá trễ, tối nay. Nhưng chúng ta sẽ...Anh em biết điều đó, dù thế nào đi nữa. Vâng, thưa quý vị.

Điều đó đã khiến ông, đã khiến ông, tự xưng nhận mình là một tội nhân.

¹⁷⁸ Anh em sẽ nói gì? Ồ, nếu có một người nào đó tự xưng mình, chắc hẳn họ sẽ nói, “Ồ, tôi là Tiến sĩ A gì đó.”

Tôi đã nghe một giám mục nói, “Khi tôi lên Thiên đàng, quý vị biết tôi sẽ làm gì không?” Nói, “Tôi sẽ đi đến—đến Chúa Jêsus và nói, ‘Ngài biết tôi là ai không? Tôi là Giám mục A gì đó.’ Ngài phán, ‘Biết, Ta đã nghe mẹ Ta nói về người.’” Nói, “Những người

mà tin Kinh Thánh, thì giống như đang lội qua nước bùn, anh không biết anh đang đi đâu.” Anh em đừng nghĩ thế.

179 Ngài là Đấng Dẫn Đường của tôi. Tôi sẽ giáng về đề tài đó, tới ngày mai. Ừ-m. Vâng, thưa quý vị. Ngài sẽ dẫn quý vị qua mọi dòng nước bùn lầy ở đó là đi qua, tất cả những hiểm nguy ngấm ngấm, mọi nơi cao và những nơi thấp, bất cứ nơi nào.

Ngài sẽ dẫn tôi qua con sông sự chết. A-men. Ồ, vâng, thưa quý vị, Ngài sẽ dẫn đường. “Khi sự chết đến, tôi sẽ chẳng sợ tai họa nào, vì Ngài ở cùng tôi. Đúng, dầu khi tôi đi qua thung lũng, bóng của sự chết, tôi chẳng sợ tai họa nào. Ngài có ở đó.” Hiểu không?

180 “Nếu tôi nằm dưới âm phủ,” Đa-vít nói, “Ngài cũng có ở đó.” A-men. “Ồ, nhờ bằng tôi lấy cánh hừng đông, bay đi, Ngài cũng ở đó. Ngài luôn luôn ở trước mặt tôi, vì vậy tôi sẽ chẳng bị dời chuyển.” A-men. Ồ, chao ôi! Hãy mang cánh vào và hành động bây giờ. Vâng, thưa quý vị.

181 Tiên tri này cũng đi vào hành động, rất nhanh. Ông đi đến quì gối xuống. Và ông thưa rằng, “Tôi là một người có môi dơ dáy.” Rồi, ngay khi ông xưng tội, thì được tinh sạch. Anh em phải xưng nhận tội lỗi, trước tiên. Ừ-m.

182 Tôi muốn anh em để ý. Khi, tiên tri này, hãy suy nghĩ về điều đó, một—một người mà đứng với nhà cầm quyền liên bang, một tiên tri được chứng thực! Và ngay khi ông thấy khái tượng đầu tiên đó! Ông chưa hề thấy một khái tượng, trước đó. Ông đã có cách khác. Ông đã cảm thấy sự lãnh đạo của Đức Chúa Trời và đi theo Lời. Nhưng lần này là một khái tượng được mở ra, và ông la lớn, “Tôi là một người có môi dơ dáy, và tất cả những người này đều dơ dáy. Khốn thay cho tôi, vì tôi thấy sự vinh hiển của Đức Chúa Trời được biểu lộ.”

Và chúng ta cứ nhìn vào nó. Chúng ta nên được bay đi. Hiểu không? Hiểu không?

183 “Tôi là một người có môi dơ dáy.” Ông đi xuống đến bàn thờ, và ông nói, “Tôi là một người có môi dơ dáy, lạy Chúa. Tôi có thể làm gì? Tôi có thể làm gì, vì tôi đã thấy Ngài biểu hiện ngay

tại đây? Tôi thấy một Thiên sứ làm rung động sự vật. Tôi đã thấy người nói, và điều gì đó di chuyển phía sau xa kia.” A-men.

Tôi hi vọng quý vị không ngủ gục. Ồ, chào ôi! Nói, và điều gì đó đã xảy ra. Vinh hiển thay!

¹⁸⁴ Điều gì đã xảy ra? Rồi chúng ta thấy, ông đã xưng tội mình. Và ngay khi ông làm thế, Tiếng lớn này mà đang nói, bay xuống. Lấy tay Ngài, dùng cái kiếm, gắp than lửa đỏ, đặt nó trên tay Ngài. Đến, để trên môi Ê-sai, và làm ông tinh sạch.

¹⁸⁵ Để ý, Ngài không bao giờ sai ông đi để lấy tấm bằng Tiến sĩ Triết học. Ngài không bao giờ ban cho ông một cuốn sách về luật lệ để học. Nhưng Ngài, Đức Chúa Trời, đã bày tỏ cho đáng tiên tri rằng quyền năng tẩy sạch của Ngài là bằng Lửa nơi bàn thờ. A-men.

Quyền năng thanh tẩy của Đức Chúa Trời ngày hôm nay không phải là kể kể một tín điều hay gia nhập một giáo hội. Nó là quyền năng của Đức Thánh Linh và Lửa mà giáng xuống và làm tinh sạch một con người khỏi sự vô tín của người ấy. A-men.

¹⁸⁶ Đường lối của Đức Chúa Trời về sự làm sạch một đấng tiên tri là bởi Lửa, không phải bởi tín điều. Một tiên tri sẽ biết gì về một tín điều? Người ấy sẽ được Đức Chúa Trời sử dụng. Lời đang được bày tỏ qua người. Vì thế Ngài không thể ban cho người một tín điều, người có thể đang nắm giữ tín điều đó. Vì thế Ngài lấy Lửa nơi bàn thờ và làm tinh sạch đấng tiên tri.

¹⁸⁷ Sự xưng tội, trước tiên, rồi sự thanh tẩy bằng Lửa. Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Ồ, hãy xem! Sự xưng tội, trước tiên; sự thanh tẩy, thứ hai; sự ủy thác, thứ ba. A-men. Thế đấy. Trước tiên, sự xưng tội, “Tôi sai rồi.” Thứ hai, sự thanh tẩy. Sự xưng công bình, sự nên thánh, và phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Vâng, thưa quý vị. Sự xưng tội; sự thanh tẩy; sự ủy thác. “Hãy đi khắp thế gian và giảng Phúc Âm. Những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này.” A-men.

¹⁸⁸ Sau sự xưng tội đến sự thanh tẩy. Sau sự thanh tẩy đến sự ủy thác. Hãy giảng Phúc Âm, chữa lành người đau, cho dù người ta nói gì đi nữa.

189 Cuối cùng người, tiên tri trẻ quý báu đó, đã chết dưới sự bắt bớ, bằng cách bị cưa ra thành nhiều mảnh bằng một cái cưa. Hừ!

190 Nên nhớ, đó là khi Ê-sai đã xưng nhận tội lỗi của mình rằng ông đã sai. Ông đã sai tất cả. Ông đã nương dựa vào tín điều của mình, đây, nương cậy con—con người, một công việc do con người làm ra. Ông đã thấy một vị vua mà là một người vĩ đại. Vua ấy là người tin kính, nhưng ông thấy rằng tất cả con người sẽ sai. Hiểu không? Nhưng khi ông thay đổi điều đó, và ngược lên ở đây và thấy một khả tượng, Đấng là Đức Chúa Trời, lúc ấy ông nói, “Tôi muốn xưng tội. Tôi sai. Những tín điều cũ kỹ đó sẽ không còn tác dụng nữa, vì chúng đã chết và sai. Hiểu không? Chúng bị bệnh phung đánh vào. Nhưng tôi đã thấy sự vinh hiển của Đức Chúa Trời đã được bày tỏ.”

Một tín điều không thể bày tỏ điều đó. Một tín điều không thể nói cách ấy. Một tín điều không thể làm cách ấy. Phải Đấng Christ mới làm cách ấy.

Và ngay khi ông đã thấy điều đó, ông nói, “Bây giờ, tôi thấy tất cả đều sai, lạy Chúa.” Và rồi sự thanh tẩy đến. Rồi sự ủy thác đến. Ồ, chào ôi!

191 Chính là lúc mà Ê-sai được làm tinh sạch...khi Đức Chúa Trời kêu gọi, “Ai sẽ đi cho Ta?”

Và chính Ê-sai người đã thưa rằng, “Lạy Chúa, có tôi đây. Xin hãy sai tôi.” Một tiên tri được thanh tẩy!

192 Ồ, anh em không thấy chằng, sự ảnh hưởng? Đừng lấy sự ảnh hưởng của Marthella. Tôi hi vọng không có người nào tên ấy ở đây. Đừng lấy những cái tên của—của, hay là, sự ảnh hưởng của cô gái trẻ nào đó mà đi học ở trường trung học với bạn, hay trường chung, hoặc là ở nhà kế bên mà cắt tóc và mặc quần soóc. Đừng chịu sự ảnh hưởng đó. Đừng chịu ảnh hưởng của mục sư tín điều nào đó mà muốn chối bỏ Lời Đức Chúa Trời và đưa cho quý vị một tín điều. Đừng chịu sự ảnh hưởng đó.

Nhưng hãy đứng vững ở đó cho tới khi anh em thấy sự vinh hiển của Đức Chúa Trời giáng xuống, thấy điều gì đó hành động bởi tác động của nó, thấy nó xảy ra đúng như cách mà Đức Chúa Trời đã phán điều đó. Rồi kêu lớn, “Khốn nạn cho tôi, Chúa ôi.

Tôi đã sai. Xin thanh tẩy tôi giờ này, Chúa ôi. Thanh tẩy tôi. Thánh Linh của Đức Chúa Trời hằng sống, xin giáng xuống làm mới lại tôi.”

Khi than Lửa chạm nơi miệng nhà tiên tri này,
 Khiến người được thánh sạch trong tâm hoài,
 Khi Tiếng của Đức Chúa Trời phán, “Ai sẽ đi cho
 chúng ta?”

Thì người đáp, “Thưa Chủ, có tôi đây. Xin hãy
 sai tôi.”

Ông đã sẵn sàng. Ông đã thấy điều gì đó. Vâng, thưa quý vị.

Hàng triệu kẻ tội lỗi và xấu hổ đang hấp hối giờ
 này;

Lắng nghe tiếng họ kêu khóc đấng cay và buồn
 rầu;

Anh em ơi, vội mau, vội mau chạy đi cứu giúp
 ngay;

Mau mau đáp, “Chủ ôi, có tôi đây.”

¹⁹³ Điều gì đó phải được thực hiện. Nó trẻ hơn chúng ta nghĩ. Câu xin khải tượng của Đức Chúa Trời rất ảnh hưởng trên dân sự, đến nỗi họ có thể thấy rằng Đức Chúa Trời không hề thay đổi ấy đã ở trong đền thờ với Ê-sai cũng là Đức Chúa Trời ở trong nơi thánh Ngài ngày hôm nay. Ngài ở trong nơi thánh của Đức Thánh Linh. Ngài là Đức Thánh Linh. Ngài đã từng trở nên xác thịt. Bây giờ Ngài là Thánh Linh, đang vận hành giữa dân sự Ngài, tỏ cho thấy chính Ngài đang sống động; không phải là một tín điều chết, nhưng là một Đấng Christ đang sống, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Ô, Ê-sai, nhanh chóng đáp, “Thưa Chủ, tôi đây, xin hãy sai tôi.”

¹⁹⁴ Chúng ta hãy cúi đầu cầu nguyện.

Khi than Lửa chạm nơi miệng nhà tiên tri này,
 Khiến người được thánh sạch trong tâm hoài;
 Khi Tiếng của Đức Chúa Trời phán, “Ai sẽ đi cho
 chúng ta?”

Thì người đáp, “Có tôi đây. Xin hãy sai tôi.”

Cùng hát:

Xin hãy phán, Chúa của tôi. Xin hãy phán, Chúa của tôi.

Xin hãy phán, và tôi sẽ nhanh chóng trả lời Ngài.

Xin hãy phán, Chúa của tôi. Xin hãy phán, Chúa của tôi.

Xin hãy phán, và tôi sẽ thưa, “Lạy Chúa, xin hãy sai tôi.”

¹⁹⁵ Bây giờ, đó có thể là người đang ngồi bên cạnh bạn. Có thể đó là người đàn bà làm việc với bạn, người đàn ông cùng làm việc với bạn. Nhưng họ thì...

Hàng triệu kẻ tội lỗi và xấu hổ đang hấp hối giờ này, trong những tín điều và những giáo phái;

Ồ, lắng nghe tiếng họ kêu khóc đặng cay và buồn rầu;

Anh em ơi, vội mau, vội mau chạy đi cứu giúp ngay;

Mau mau đáp, “Chủ ôi, có tôi đây.”

Xin hãy phán, Chúa của tôi. Xin hãy phán...

“Tôi đã thấy một khả tượng từ Chúa. Tôi đã thấy nó xảy ra.”

...và tôi sẽ nhanh chóng thưa...

Ngài đã phán rồi bây giờ.

Xin hãy phán, Chúa của tôi. Xin hãy phán, Chúa của tôi.

Xin hãy phán, và tôi sẽ thưa, “Lạy Chúa, xin hãy sai tôi.”

¹⁹⁶ Bây giờ, với đầu anh chị em cúi xuống, tôi tự hỏi, tối nay. Như tôi đã kể với anh chị em, đi xuống, tôi cố gắng học điều gì đó tôi nghĩ sẽ giúp đỡ anh chị em.

Anh chị em thấy tiên tri đó. Ông là một người vĩ đại. Ông được sanh ra vì mục đích là một tiên tri. Ông đã thấy rằng mình đứng trên con đường sai trật. Ông đã nương dựa vào cánh tay của Ô-xia, một vị vua. Ông thấy mình không thể nương cậy vào cánh tay xác thịt. Nó có thể hư mất. Nó sai trật. Nhưng hãy ngược

lên cao và thấy Đức Chúa Trời đang ngự trên ngai cao của Ngài. Ngược lên nhìn Chúa Jêsus ở đó. Ngài phán, “Ta hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Hãy để Ngài đem anh em lên trong Thánh Linh. Hãy xem và thấy điều đó Ngài hôm qua không hề thay đổi.

197 Khi Ê-sai thân mến đó thấy khái tượng của Đức Chúa Trời di chuyển xuống họ, vào trong đền thờ đó, ông sẵn sàng thú nhận mình sai trật. Ông sẵn sàng xưng nhận rằng ông đã không làm điều gì đúng. Ông đã bay đến dân sự lúc đó không? Ông đã làm mọi việc mà đúng đắn, sau đó không? Mọi việc mà ông có thể làm. Cuối cùng, ông đã đóng ấn lời làm chứng của mình bằng huyết mình.

198 Tôi nghĩ đó sẽ là cảm giác của tất cả chúng ta. Bao nhiêu anh chị em cảm thấy rằng mình muốn nói, nghe Đức Chúa Trời nói, rằng anh chị em muốn...Anh chị em muốn nói với Đức Chúa Trời, “Có con đây. Xin hãy sai con”? Hãy giơ tay lên.

“Có con đây. Xin cho con làm chứng với người bán sữa. Xin cho con làm chứng với—với bất cứ người nào mà con có thể. Làm điều gì đó, xin cho con làm điều gì đó. Lạy Chúa, con không cầu xin được làm một thầy giảng. Con không cầu xin được là *điều này*. Nhưng, Chúa ôi, nếu con là một nông dân, xin cho con làm một nông dân mà có thể làm chứng cho người nông dân ở bên nhà con. Xin cho con là một nông dân mà, khi con bán ngũ cốc, con có thể làm chứng với người thợ máy ngũ cốc. Xin cho con là một nông dân. Nếu con là một—nếu con là một người nữ, xin cho con làm chứng với người bán bảo hiểm. Xin cho con làm chứng với người đưa sữa, với cậu bé bán báo. Xin cho con làm điều gì đó, Chúa ôi. Xin cho con đến nhà người lân cận và được ơn với chị con ở đây, nhà kế bên, là người làm điều xấu và sai. Xin cho con làm chứng cho chị ấy bằng sự êm dịu. Xin cho con che mặt với đôi cánh khiêm nhường. Xin cho con che đôi chân giống như vậy. Xin cho con thành kính trong sự Hiện diện của Ngài. Nhưng xin sai con đi với hai cánh nữa, Chúa ôi, nhanh chóng, đến với người nào đó. Có con đây. Xin sai con. Xin sai con.”

199 Để tỏ lòng tôn trọng này, thế thì tất cả chúng ta hãy đứng lên và tự dâng hiến đời sống mình để hầu việc Đức Chúa Trời.

Đấng Toàn Năng ở đây. Anh chị em có tin điều đó không? [Hội chúng nói, “Có.”—Bt.] Chúng ta ở trong sự Hiện diện Thiên liêng của Ngài. Đừng quên điều đó bây giờ. Sự Hiện diện của Ngài ở ngay tại đây giống như nó đã có. Thành thật mà nói, kể từ khi tôi đứng ở đây, tôi thấy bốn hay năm khả tượng xảy ra rồi. Đúng thế. Đúng thế. Đã ở trên hai hay ba người mà thuộc về hội thánh ở đây. Tôi đã không nói gì. Nhưng Nó đã có ở đây giống như vậy. Được rồi.

Giờ này, những gì chúng ta muốn làm, mỗi người trong anh chị em theo cách của riêng mình, chúng ta hãy tự dâng hiến chính mình cho Đức Chúa Trời.

Chúng ta thấy dấu hiệu sự hiện ra của sự đến
phước hạnh của Ngài,
Kìa, và này cây vả bây giờ đang trở nên xanh
tươi;
Phúc Âm của Nước Trời đã đi đến với mọi dân;
Và chúng ta đã gần; sự cuối cùng có thể thấy
được.

Đúng thế. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

Thế thì hãy vui mừng chúng ta sẽ loan truyền
Sứ điệp của sự hiện đến phước hạnh của
Ngài,
Chẳng bao lâu nữa Ngài sẽ đến trong vinh hiển,
hãy đi nói cho mọi người biết;
Thế thì hãy tỉnh thức, hỡi anh em thánh đồ của
Chúa? Sao còn ngủ khi sự cuối cùng đang đến
gần?
Chúng ta hãy sẵn sàng cho sự kêu gọi cuối
cùng. A-men.

Các dân tán loạn, Y-sơ-ra-ên đang tỉnh thức.

Nó là một nước bây giờ.

Những dấu hiệu mà các đấng tiên tri đã báo
trước;
Các ngày dân Ngoại đã được tính, với những
kinh hoàng đè nặng.

Anh chị em thấy nó đến nơi xa kia; không chỉ với các dân, mà với các giáo hội.

Hãy trở về, Ô hỡi dân tản lạc, với đất nước của chính người.

Ngày Cứu chuộc đã gần,
Lòng người thất kinh vì run sợ;
Hãy đầy đầy Thánh Linh Ngài, kêu đèn mình
lên và làm cho sạch,
Hãy ngược lên, sự Cứu chuộc của người đã gần
kề.

Các tiên tri giả đang nói dối, Lẽ thật của Đức
Chúa Trời họ đang chối bỏ,
Rằng Chúa Jêsus Đấng Christ là Đức Chúa Trời
chúng ta.

Anh chị em biết họ làm điều đó.

Nhưng chúng ta sẽ bước đi nơi các sứ đồ đã
giẫm lên.

Vì Ngày Cứu chuộc đã gần,
Lòng người thất kinh vì sợ hãi;
Hãy đầy đầy Thánh Linh, kêu đèn anh em lên
và làm cho sạch,
Hãy ngược lên, sự Cứu chuộc của anh em đã
gần kề.

²⁰⁰ Hãy lau sạch khối giáo phái đó. Hãy lau sạch vết nhơ thế tục ấy đi. Huyết của Chúa Jêsus Christ thì đầy đủ hơn để làm sạch anh em. Hãy ngược lên. Hãy để sự sáng của anh em chiếu ra. Hãy lấy những đôi cánh ấy và bay đến người nào đó ngay lập tức.

Chúng ta hãy giơ tay lên giờ này và nói, “Lạy Đức Chúa Trời, có con đây. Xin hãy sai con.”

²⁰¹ Kính lạy Cha trên Trời, con dâng hiến chính mình con cho Ngài, tối nay, Chúa ôi, với hội thánh này, sau Sứ điệp này, gay gắt, cứng rắn, “Lạy Chúa, có con đây. Xin hãy sai con.”

Đây là hội thánh của con, Chúa ôi. Xin cho họ che mặt mình bằng sự tôn kính. Xin cho họ che chân mình bằng sự khiêm nhường. Xin cho họ có sự can đảm để bay với Sứ điệp, nhanh

chóng, đến với người nào khác. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin cho họ làm chứng bằng sự êm dịu ngọt ngào, là muối của đất, với Đấng Cứu Rỗi của nó ở trong đó.

Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, đây là của lễ của chúng con. Đây là của dâng của chúng con. Đây là sự cảm tạ của chúng con. Đây là những gì chúng con ao ước, Chúa ôi. Xin sai chúng con, đến với người nào đó bị hư mất, tối nay. Xin cho chúng con kéo họ vào trong hội thánh ở đâu đó ngày mai. Xin cho chúng con dạy cho họ đường lối của Chúa. Xin cho họ được cứu, Chúa ôi, vì điều đó trẻ hơn chúng con suy nghĩ. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

²⁰² Xin cho chúng con muốn nói điều này trong lòng mình, khi chúng con nói điều đó, lạy Chúa. Xin lấy than Lửa, của Đức Thánh Linh, từ bàn thờ ở Đồi Sọ. Chạm vào mỗi lòng và môi, tối nay, Chúa ôi, để chúng con không nói dối, để chúng con nói Lẽ thật.

Xin nhận lấy chúng con, tối nay, Chúa ôi, đúng những gì chúng con có. Hết thấy chúng con không phải là những thầy giảng. Hết thấy chúng con không phải là những tiên tri. Hết thấy chúng con không phải là những người nói tiếng lạ. Hết thấy chúng con không phải là những người làm phép lạ. Nhưng hết thấy chúng con có điều gì đó để làm. Xin tỏ cho chúng con thấy nó ở đâu, lạy Chúa; làm chứng, hát, hay cầu nguyện. “Và giống như bánh trên mặt nước, nó sẽ trở lại ngày vinh hiển nào đó.” Xin nhậm lời, Chúa ôi. Chúng con đây. Xin sai chúng con đến với những người lân cận, tới bất cứ nơi nào chúng con có thể đến, đến với những người bạn của chúng con, và nói cho họ về sự Tái lâm của Chúa. Xin nhậm lời, Cha ôi.

²⁰³ Xin ban phước cho chúng con giờ này. Xin cho chúng con có sự nghỉ ngơi để chịu trong thân thể chúng con tối nay. Xin cho chúng con thức dậy và đến nhà thờ vào buổi sáng. Và nguyện xin Ngài phán rất—rất đầy năng quyền ngày mai, đến nỗi Ngài sẽ không để cho một hòn đá dang dở, hầu cho mọi người sẽ biết cách để vào Đây. Xin dạy chúng con, Chúa ôi. Chúng con đang chờ đợi. Xin dạy chúng con vào buổi sáng cách đến với mức đo trọn vẹn này nơi mà chúng con có thể là các con trai và các con gái của Đức Chúa Trời. Chúng con chờ đợi Ngài, Chúa ôi, với than

Lửa sẵn sàng được đặt trên môi chúng con. Chúng con đang chờ đợi, Cha ôi, trong Danh Chúa Jêsus.

²⁰⁴ Bây giờ chúng ta cúi đầu, rồi tôi sẽ mời mục sư tiến lên để cầu nguyện kết thúc buổi nhóm.

Đức Chúa Trời ban phước cho anh chị em. Hi vọng gặp lại anh chị em vào buổi sáng, bây giờ. Đức Chúa Trời ở cùng anh chị em, chữa lành mọi bệnh tật và đau ốm giữa vòng chúng ta. Làm cho mỗi người trong anh chị em...

Tôi cảm thấy đầy dẫy Thánh Linh ngay bây giờ. Tôi cảm thấy Đức Thánh Linh. Tôi cảm thấy sự Hiện diện của Ngài. Tôi biết Ngài ở đây. Tôi quả quyết Ngài ở đây. Tôi thấy Ngài. Tôi biết Ngài ở đây. Tôi thấy Ngài đang di chuyển, Trục Lửa vĩ đại đó, vinh hiển, trong sự bày tỏ của sự Hiện hữu Ngài, Thần tánh của sự Hiện diện Ngài, Bản thể uy nghi vĩ đại ấy.

Lạy Đức Chúa Trời, xin canh giữ dân sự này. Con cầu xin, đừng để một ai trong họ bị hư mất. Vinh hiển thay Đức Chúa Trời!

SỰ ẢNH HƯỞNG CỦA NHAU VIE62-1013

(The Influence Of Another)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Bảy, ngày 13 tháng Mười, năm 1962, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org